

M
e
w
e
t
o
r
a

THE APERS

Here to stay

ACCREDITATIE

Het instrument van kwaliteitskeuring
onder de loep

7 september en 8 december

Wat gaat er gebeuren? Krijgt iedereen vrij? Of wordt van alle medewerkers en studenten verwacht dat ze zich al dan niet vrijwillig gaan verdiepen in elkaars prestaties? Een ding is zeker: de datum 8 december gonst door de HR. Het wordt dé hogeschool-dag met serieuze kost overdag en een lekker toetje in de avonduren. Goed voor het saamhorigheidsgevoel. En dus een loffelijk streven.

Ook de jaaropening van 7 september jl. dient deze doelen. Ook goed voor het saamhorigheidsgevoel, ook een dag om de hogeschool van z'n beste kant te laten zien. En dat deed Jasper Tuytel dan ook. Met de woorden 'Het gaat goed met de Hogeschool Rotterdam', opende hij het nieuwe collegejaar. De studentenaantallen zijn weer flink gestegen, 'een groei die mede te danken is aan de duidelijke profilering en positionering die de hogeschool de laatste jaren hanteert.'

Centraal thema van de jaaropening was onderwijs en gezondheidszorg. Rien Meijerink (Het Expertise Centrum) en Winnie Sorgdrager (Stuurgroep Modernisering Opleidingen en Beroepsuitoefening in de Gezondheidszorg) spechten niet onverdienstelijk, maar echt veel nieuws was er niet. Voormalig minister Sorgdrager sprak ongeveer over dat waar onze eigen kenniskring Transities in Zorg zich voor inzet. Waarom dan niet een eigen lector aan het woord? Eén die de vernieuwingen die de hogeschool realiseert op het snijvlak van onderwijs en gezondheidszorg met verve over het voetlicht kan brengen.

Vol trots vertelde Tuytel over het project Zuidwijk en over eerdere presentaties van studenten die er aan het werk waren. Was het dan niet beter om de opening van het hogeschooljaar op te luisteren met dergelijke presentaties? Of met een powerpoint-presentatie van de Ghana-stage van Anne Rosendaal (zie pagina 22) en de bouw van Kitcar Fenix (zie pagina 15). Maar ook een meer visuele presentatie van de prestaties van de genomineerden voor de hogeschoolprijzen had niet misstaan. Want waar collegevoorzitter Tuytel op 7 september de innovatieve en pragmatische aanpak van zijn school en zijn studenten pree, ontbrak die vooralsnog bij de jaaropening. Ben benieuwd hoe innovatief en pragmatisch 8 december zal zijn.

Dorine van Namen, hoofdredacteur

4 Welles-nietes

Het college van beroep oordeelde over een herroepen vrijstelling.

4 De concurrentie

4 D'rbij klussen

Informaticastudent Sander Pluymert klust bij als postbode.

5 Wie ben je dan?

Peter Korpershoek (22), bedrijfskundestudent en ex-beroepsmilitair. Een half jaar lang was hij uitgezonden naar Bosnië.

6 Bij de les

Geen makkelijke materie: de masteropleiding media design van het Piet Zwart Instituut. Profielen bezocht de eindexamententoonstelling.

7 Column Maudy Snijders

Kiezen of kabelen

7 Cultuur

75 jaar De Bijenkorf

8 Interview

The Apers

The Apers, dé vertegenwoordigers van de punkrock uit Rotterdam, timmeren lekker aan de weg. Leadzanger Kevin Aper is een tevreden man met een realistische kijk op succes.

10 Collega's

De drie bestuursassistenten van het college van bestuur zien veel informatie voorbijkomen.

11 Nieuws HR

Negen pagina's (hogeschool)nieuws met o.a. portretten nieuwkomers, hogeschoolopening, winnaars hogeschoolprijzen, summerschool, buitenlandstudie ihm, studentenonderzoek *first offenders*, Fenix, RBS in China, Deutsch für den Beruf, duale leerroutes, convenant Kunsteducatie, Hogeschool voor de Zeevaart, vooraanmeldingen.

20 Achtergrond

Op de HR zijn opleidingen van zeven clusters geaccrediteerd. Hoe werkt dit nieuwe systeem van kwaliteitskeuring? *Profielen* neemt een duik in de wereld van VBI's, NVAO en NQA.

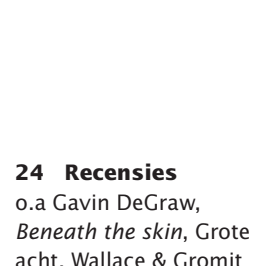
22 Stage en beroep

Sph'er Anne Rosendaal dook tijdens haar derdejaarsstage onder in een andere cultuur en vertrok naar Ghana.

23 Afgestudeerd

Het was de bedoeling dat Wendela van Dijk medicijnen ging studeren, maar het werd mode. Nu heeft ze twee winkels in designerkleding.

24 Recensies

o.a. Gavin DeGraw, *Beneath the skin*, Grote acht, Wallace & Gromit

26 Uitgaan

Chinatown, Nassûh, agenda en studententip

29 (Zaken)profijtjes en colofon

30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

31 Ingezonden

Sander Pluymert (24)
informatica
vierdejaars

d'rbij KLUSSEN

Waar werk je?

Als postbode bij TPG. Dat doe ik sinds maart vorig jaar in Zevenkamp, vlakbij waar ik woon.

Hoeveel uur per week?

Zes uur in de week. Op vrijdag en zaterdag.

Wat verdien je per maand?

250 euro.

Waar geef je je geld aan uit?

Bier, in de kroeg. Ik hou niet van shoppen en van kleren kopen. En ik woon bij mijn ouders, dus heb ik weinig vaste kosten.

Kun je ervan rondkomen?

Ja, dat kan prima met studiefinanciering. Mijn ouders betalen het schoolgeld.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

Dat zal wel een auto worden. Noodzakelijk en handig omdat je dan je OV-kaart kwijt bent.

JvN

De Concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Monitor Kanker

Kanker lijkt hard op weg om doodsoorzaak nummer één te worden in Nederland. Steeds vaker 'blijkt uit onderzoek' dat een ooit onschuldig goedje toch kankerverwekkend is. Gelukkig is er nu een groep onderzoekers die beweert dat de overlevingskans voor kankerpatiënten in Nederland ver boven het Europees gemiddelde ligt. 'De zogenaamde oncologische zorg is goed toegankelijk en van hoge kwaliteit.' Ook de kwaliteit van leven ná de behandeling van kanker krijgt in Nederland steeds meer aandacht, wat duidt op succesvolle behandeling. Denk hierbij aan hulp bij 'weer seks na kanker' en 'weer werken na kanker'.

Atrium Student vrijt veilig

Wie zich onthoudt van seks uit angst voor SOA's, maar toch van zijn seksuele smetvrees wil afkomen, kan zijn geluk beproeven in Den Haag. Want: 'Een grote meerderheid van de Haagse-Hogeschoolstudenten vrijt veilig', zo meldt Atrium. Volgens een 'representatieve' steekproef onder ruim tweehonderd studenten is ruim 44 procent vrijgezel en doet slechts twee procent hiervan het zonder bescherming. Dertig procent van de ondervraagden geeft aan nog maagd te zijn en twintig procent wil dit ook blijven tot het huwelijk. Hier staat echter ook weer twintig procent tegenover die zegt een dergelijke belofte 'onzin' te vinden.

EM. Prestigieuze prijs voor wetenschapper Erasmus MC

Ondanks het onverminderde geklaag over het niveau van het Nederlandse hoger onderwijs – want daar zijn we natuurlijk Hollanders voor – lijken onze academici toch bij de wereldtop te horen. Neurowetenschapper Casper Hoogenraad (32), overigens ook een oud-student van de Hogeschool Rotterdam, heeft onlangs een prijs van 1,2 miljoen euro ontvangen van de European Science Foundation (ESF). De ESF ziet Hoogenraad zelfs als 'toekomstig leider in zijn vakgebied'. Hoogenraad was niet de enige Nederlander die in de prijzen viel. Van de 25 deelnemers die uiteindelijk in aanmerking kwamen voor een subsidie, komen er drie uit Nederland. Waarin een klein land al niet groot kan zijn...

RJ

Welles-nietes

Klacht van

student lerarenopleiding Engels

tegen

examencommissie lerarenopleidingen vo/bv

uitspraak college van beroep

ONGEGROND

Twee jaar vrijstelling?

Een gat in de lucht moet hij op 10 maart hebben gesprongen. Per brief werd de student lerarenopleiding Engels door de examencommissie verteld dat alle vrijstellingen die hij had aangevraagd, zouden worden verleend. Dat zou betekenen dat hij zowel van het complete derde als het vierde jaar van zijn opleiding zou kunnen afzien. Twee maanden later viel er echter een brief op de mat met een wat andere inhoud: de verleende vrijstellingen werden ingetrokken. De formulering 'alle aangevraagde vrijstellingen' in de eerste brief was onnauwkeurig, geeft de examencommissie tijdens het verweer bij het college van beroep toe. Het betrof slechts de vrijstellingen voor met name het tweede jaar. Betreffende student had ook, meent zowel de examencommissie als het college van beroep, redelijkerwijs niet mogen verwachten dat het complete pakket van gevraagde vrijstellingen zou worden verleend. 'Buiten alle proporties', aldus het college dat in zijn mening wordt gesterkt als blijkt dat de student ook vrijstelling heeft gevraagd voor een onderdeel waar hij een onvoldoende voor had gehaald. De student meende vrijgesteld te mogen worden van studieonderdelen omdat hij Engelstalig is opgevoed en altijd les heeft gehad in het Nederlands zodat hij beide talen vloeiend spreekt en schrijft. Bovendien is de deeltijder sinds het behalen van zijn propedeuse in 2001 al werkzaam als docent Engels. Het college gaat hieraan voorbij en vindt bovendien dat de student, door het niet willen praten met een mentor, niet heeft bijgedragen aan een snelle afwikkeling van de vrijstellingskwestie. Daartegenover staan de fouten die de eindexamencommissie heeft gemaakt (de eerder genoemde onnauwkeurige formulering en het zeer laat reageren op de vrijstellingsverzoeken). Deze wegen in de ogen van het college echter niet zo zwaar dat de student zijn derde en vierde studiejaar niet hoeft te volgen. Wel heeft de examencommissie, stelt het college, de plicht om ervoor te zorgen dat de student snel afstudeert.

JvN

Wiebenjijdan?

PETER KORPERSHOEK (22)

Peter Korpershoek (22) werd op zijn zeventiende beroepsmilitair. Hij is een half jaar lang uitgezonden geweest naar Bosnië. 'Het is een hele ervaring om te zien hoe mensen in extreme armoede hun leven weer opbouwen na een oorlog.' Sinds vorig jaar studeert hij bedrijfseconomie.

foto: Leven Willense

Laatste ontvangen sms'je

Van Maya, die vraagt of ik mee ga stappen met drie andere vrienden. Of zij mijn vriendin is? Nee, helaas!

Trots op Ik heb voor ik in dienst ging de mavo afgerond, dus ik moest een toelatingsexamen doen voor mijn hbo-opleiding. Ik ben er trots op dat ik dat heb gehaald.

Hekel aan Als medestudenten in een projectgroep de kantjes eraf lopen en ik ervoor opdraai om het te verbeteren. Iedereen maakt

fouten, maar als mensen expres minder doen dan ze zouden moeten, dan zeg ik daar wel wat van.

Vijf jaar geleden Was ik net bezig met de drie maanden durende militaire opleiding in Ermelo. Je werd daar helemaal afgebroken en weer opgebouwd, de sergeanten speelden echt een spelletje met je.

Dagje ruilen met Ik wil wel een dagje in de schoenen van Jan Peter Balkenende staan. Ik heb op hem gestemd en ik vind dat hij het goed doet, al ben ik het niet altijd met hem eens. Ik vind dat er in Nederland wel erg veel vrijheid is, de jeugd mag best meer respect worden bijgebracht op school. En ik zou de dienstplicht weer invoeren, ook voor vrouwen.

In het weekend Ik voetbal in een 'bierteam'. Heel af en toe ga ik stappen. In Maassluis heb je alleen Commedia, daar is niks aan. In Rotterdam ga ik met vrienden naar de Skihut of we gaan naar Alcazar in Puttershoek.

Geleerd op de HR Dat als je ergens je best voor doet, het je ook lukt. Ik ben heel slecht in talen, maar had een 5,9 voor Spaans en daar was ik heel blij mee.

Boek *De rijkste man van Babylon*, een verhaal gebaseerd op gevonden kleitabletten uit de tijd dat Babylon een welvarende stad was. Het leert je dat het niet moeilijk is om met weinig middelen veel te bereiken. Ik lees het één keer per drie maanden.

Film *Groundhog day*. Er zit de mooie boodschap in dat je elke dag de kans hebt om van jezelf een beter mens te maken.

CD Van Vivaldi tot Eminem.

Verslaving Helaas heb ik een rookverslaving. Als ik de wil had, stopte ik, maar ik vind het nog niet zo belangrijk.

Ooit Wil ik vrijwilligerswerk doen in het buitenland. Nadat ik zelf wat heb bereikt, wil ik andere mensen helpen.

MASTER MEDIA DESIGN

Wat doen ze er eigenlijk? Wie studeren er? Het Piet Zwart Instituut is het masterinstituut van de Willem de Kooning Academie, maar is binnen de HR niet al te bekend. *Profielen* probeerde met een bezoek aan de eindexamententoonstelling van de opleiding media design licht in de duisternis te scheppen.

Hoe reistijden en prijzen van vliegtickets de vorm van de wereldkaart doen veranderen. Bij het afstudeerproject van Roxana Torre was dat de centrale vraag. 'Omdat echte afstanden eigenlijk niet zo belangrijk zijn', vertelt de vrouw die van oorsprong landmeetkundige is. Roxana

koppelde gegevens over prijzen en tijden van vlieg-reizen aan een digitale wereldbol die als gevolg daarvan vervormt. Zo verandert het Iberisch schiereiland (Spanje, Portugal en Gibraltar) bij de reistijden in een puntzak omdat er vanuit Amsterdam geen directe vlucht is naar Gibraltar. Bij de tickettarieven is er een duidelijk verschil te zien tussen twee werelddelen. 'Afrika gaat verder weg en Zuid-Amerika komt dichterbij', aldus Roxana die haar publiek een ander gevoel wil geven over geografie.

De in Argentinië geboren mediadesigner denkt dat haar product een handig *ticketreservation tool* kan zijn maar of ze het kan verkopen, weet ze niet. In de toekomst wil ze meerdere van dit soort multimediaprojecten uitvoeren. Of het om kunst gaat? Ja, stelt Roxana die wel graag wil dat mensen het op de een of andere

manier kunnen gebruiken.

De masteropleiding media design duurt twee jaar en je bent er in principe fulltime mee bezig. Sommigen hebben er nog een parttimebaan naast maar dat is zwaar. Zoals de Britse Cheryl Gallaway, nu tweedejaars, die twee dagen in de week werkt als *interactive designer*. Voor haar eerstejaarsproject (met als onderwerp *wearable computing*) maakte de gediplomeerd grafisch ontwerper polsbandjes met lampjes. De bandjes zijn een communicatiemiddel, maar in tegenstelling tot de mobiele telefoon maak je pas contact als je de bandjes aan elkaar verbindt. De gele, groene en rode lampjes vormen een symbool dat samensmelt met het symbool van je contactpartner. Het onderlinge contact wordt daarna gevisualiseerd door een nieuw symbool dat op basis van allerlei samensmeltingsregels is samengesteld. Cheryl wil de bandjes, voor onderzoeksdoeleinden, graag verder ontwikkelen en op kleine schaal in productie brengen.

De Britse is een van de vier studenten (allen buitenlands) die dit studiejaar afstuderen. Het kleine aantal heeft onder meer te maken met de strenge toelatingseisen. Ook speelt de onbekendheid van de opleiding een rol maar dat verandert, weet men bij het Piet Zwart Instituut. Het huidige eerste jaar telt immers elf studenten (onder wie drie Nederlanders). De ervaring leert dat afgestudeerden op een universiteit gaan lesgeven in media design, zich bezighouden met het maken van websites terwijl sommigen terugkeren naar hun oorspronkelijke vakgebied. De master media design is het meest recente programma van het Piet Zwart Instituut dat daarnaast de masters *fine arts* en *retail design* kent.

<http://pzwart.wdka.hro.nl>

Roxana Torre: www.personalworldmap.org

Cheryl Gallaway: <http://pzwart2.wdka.hro.nl/~cgalloway/fuse/index.html>

JvN

Het warenhuis als cultuurdrager 75 jaar De Bijenkorf

foto: via Schielandhuis

Het Historisch Museum toont de expositie *Winkelen - 75 jaar De Bijenkorf Rotterdam* met daarin de twee spraakmakende ontwerpen voor De Bijenkorf en de bouw van de Lijnbaan, ooit een revolutionair ontwerp.

Naar de stad gaan, betekent winkelen. In 1930 werd Willem Dudok, de stadsarchitect van Hilversum, door Rotterdam uitgekozen om een nieuw warenhuis te ontwerpen. Het werd een gebouw van vijf verdiepingen met een grote lichthal, ook wel 'de oceaanstomer' genoemd - een cruiseschip dat eventjes aangemeerd ligt in Rotterdam.

Het warenhuis was meteen enorm populair bij de Rotterdammers. De Bijenkorf was trendzettend en vooruitstrevend. Dat gold vooral voor de meubelafdeling. Daar werden interieurs getoond alsof de bewoner net even de kamer uit was: een halfvol glas wijn op tafel, een sigaar in de asbak en een open-geslagen krant.

De Bijenkorf was ook beroemd om zijn etalages. Iedere week werden ze door handige jongens opnieuw ingericht. Met een mond vol spelden en zakken vol elastiekjes toverden ze de prachtigste creaties, want kleding en mode waren belangrijk in het warenhuis. De etalages waren 's avonds op zijn mooist. Het licht gaf veiligheid en een plezierig gevoel voor de mensen die erlangs liepen. Tegen Sinterklaas was het zo druk dat men balken voor de ramen zette om ongelukken te voorkomen.

In de oorlog werd het gebouw van Dudok gebombardeerd en het middenstuk weggevaagd. Er kwam een tijdelijke noodoplossing en na de oorlog kreeg de Amerikaanse architect Marcel Breuer de opdracht om de nieuwe Bijenkorf te ontwerpen. Dit gebouw, in combinatie met het beeld van

Naum Gabo, wordt nog altijd als gezichtsbepalend beschouwd voor de wederopbouw van Rotterdam tot moderne stad. In dezelfde tijd werd ook de Lijnbaan gerealiseerd door Bureau Van den Broek&Bakema. De Lijnbaan (1954) werd wereldberoemd omdat voor het eerst winkelen en wonen verenigd werden in een autovrij gebied.

Niet alleen om winkelgebied was De Bijenkorf vooruitstrevend. Ook was het warenhuis voor de beeldende kunst in de stad belangrijk. In 1932 exposeerden Picasso, Kandinski en Klee samen met Piet Mondriaan en de Rotterdamse kunstenaars Chabot en Bieling, die de expositie georganiseerd hadden, in De Bijenkorf. De directie was bovendien de drijvende kracht achter de aankoop van *De verwoeste stad*, het beeld van Ossip Zadkine dat nu bij de Leuvehaven staat. Zonder deze daadkracht en financiële steun was het beeld er nooit gekomen.

PT

Waar Schielandhuis
Wanneer t/m 28 mei 2006
Open di-vr 10.00-17.00 uur, za-zo 11.00-17.00 uur
Prijs € 3,-

Column

foto: Leven Willemse

Maudy Snijders (voormalig student verkorte pabo)

Kiezen of kabelen

Ik hou niet van kiezen, want met kiezen is het altijd zo dat je het ander niet hebt. Bij elke tegenslag denk je dan: Zie je, ik had toch beter dat andere kunnen kiezen. Nu heb ik het afgelopen jaar al heel wat keuzes gemaakt die mijn leven aardig op zijn kop zetten. Behalve mijn baan en opleiding veranderde alles. Doordat ik ineens een heel ander leven ging leiden, begon ik me naarstig te ergeren aan mijn opleiding en baan. De uitdaging was weg, ik voelde me een spin in het verkeerde web. Er moest dus weer eens gekozen worden.

Het fijne van een baan is dat je hem kan opzeggen en gewoon wat anders kan gaan doen. Stop je met je opleiding, dan verlies je een jaar tijd en geld en zit je met een doos boeken die je voor een belachelijk lage prijs bij De Slegte kan inleveren. Het moeilijke van een opleiding *kiezen* is dat je er lang aan vastzit, om nog maar te zwijgen van de kosten en het feit dat het bepalend is voor een deel van je leven. Je moet er wel wat aan hebben, want laten we eerlijk blijven: De meeste mensen die van de toneelschool komen, eindigen achter de kassa bij Albert Heijn of in een derderangs toneelclubje. Dan kun je wel fijn je hart volgen maar het levert je niks meer op dan tien procent personeelskorting.

Maar goed, ik ging op pad om te zoeken naar mijn nieuwe roeping. De hogere kaderopleiding pedagogiek leek mij wel wat. Duurt twee jaar, lang zat. Is mijn doelgroep, mijn werkveld. Kortom, kat in 't bakkie. Maar ik keek toch nog even verder. De opleiding voor leraar creatieve vakken leek ineens ook wel erg aantrekkelijk. En wat dacht je van management in de zorg? Inmiddels ben ik helemaal vastgelopen. Ik weet het echt niet meer, behalve dat ik niet met tien procent personeelskorting achter de kassa van Albert Heijn wil eindigen. Zelfs niet in Wassenaar.

The Apers, dé vertegenwoordigers van de punkrock uit Rotterdam, timmeren lekker aan de weg. Ze stonden op Lowlands, toerden door Amerika en speelden elk poppodium in Nederland en omstreken al eens plat. Leadzanger Kevin Aper (27, echte naam Stout) is een tevreden man met een realistische kijk op succes.

Volgend jaar is het tienjarig jubileum voor The Apers.

'Zeker, groot feest! Ik ben wel van de feesten. Ik weet nog niet precies wat we gaan doen, maar het zal wel iets leuks worden, samen met bevriende bands in Waterfront. Dat is echt een beetje onze tent, al toen het vroeger nog De Vlerk was.'

Wat voor verwachtingen had je in 1996 van de band en hoe heeft het uitgepakt?

'Toen we begonnen, hadden we helemaal geen verwachtingen. Onze punkrock-stijl werd in Nederland eigenlijk niet gespeeld.

We werden beïnvloed door Amerikaanse bands als *The Ramones* en *Green Day* en we dachten: we zien wel. Als je dan nu kijkt zijn er, zeker voor een band die zichzelf in het begin niet echt serieus nam, wel veel bizarre dingen gebeurd.'

Hoe ervaar je het muziekcircuit in Nederland?

'Er zijn voor podia heel veel bands om uit te kiezen. Dat wij elk weekend spelen is dus heel gaaf. Het is voor kleinere acts soms lastig om optredens te regelen. Grote undergroundbands als Peter Pan Speedrock en De Heideroosjes zijn altijd goed voor volle zalen, wij hangen daar net onder. Het gebeurt nog steeds dat we soms voor twintig man staan, dat is best frustrerend. Daar moet je niet over zeuren, maar veel bands doen dat wel. Dat is een beetje de Nederlandse mentaliteit, maar zo schiet het niet op. Landen als België en Zweden produceren geweldige bands, wat hebben wij nou om internationaal trots op te zijn?'

Na vier jaar heeft gitarist Jerry Hormone de band verlaten. Wat vind je van zijn beslissing?

'Het kwam voor mij heel onverwacht. Hij was een gewaardeerd lid van *The Apers*, maar als je hart er niet meer inzit moet je ermee stoppen. Jerry heeft een andere stijl dan de rest van de band. Hij is meer *sixties* en *seventies* rock en wij maken vooral korte, punky popsongs met niet al te veel opsmuk. Wat wellicht ook meetelde voor hem was dat we al jarenlang succes hebben in de *scene*, maar het grote doorbreken nog niet is gekomen. Niet dat Jerry een *golddigger* is, maar hij wil wel verder komen. Dat wil ik natuurlijk ook, maar ik ben óók tevreden met wat we nu doen.'

Heb je naast muziek maken nog ambities gehad?

'Ik heb twee jaar culturele en maatschappelijke vorming gedaan. Ik vond het wel leuk, het werd alleen iets te divers zodat ik ook naar klassiek ballet en musea moest. Dat interesseerde me niet echt en op dat moment gingen we ook voor het eerst toeren, dus stond ik voor de keuze: Ga ik nu twee weken weg of ga ik tentamens leren? Nou ja, dat was duidelijk. Daarna ben ik nog wel begonnen met de lerarenopleiding geschiedenis. Maar het was te veel leraar en te weinig geschiedenis en daarbij ging het steeds beter met de band. We hadden de eerste plaat uit en ik wilde er gewoon voor gaan.'

Wat is jouw definitie van punk?

'Vroeger waren punkrockbands rebels en vaak hadden ze politieke, kritische teksten. In de jaren '90 is punk heel erg versplinterd, ik kan dus niet echt spreken voor een hele subcultuur. Wij zijn gewoon vier vrienden die goeie muziek willen maken, geïnspireerd door punkrock, maar ook door de *Rolling Stones*, de *Beatles*, *Weezer*, wat we maar leuk vinden. Boodschappen zijn er soms wel, maar dan zeker niet politiek getint.'

Jullie nieuwe album Skies are turning blue is iets toegankelijker dan jullie vorige twee cd's.

Wat voor reacties heb je erop gekregen?

'Je probeert natuurlijk altijd zoveel mogelijk mensen te bereiken met je plaat, maar we hebben echt geen knieval voor de commercie gemaakt. De band wilde bij dit derde album wel een andere studio en producer in de arm nemen, al hoefde dat van mij niet zo nodig. We hebben geprobeerd het geluid wat opener te krijgen. De recensies waren lovend, maar met alles wat je wint, verlies je ook wat. De vorige albums waren naar de punkrock toe een stuk puristischer en sommige mensen vinden dat beter. In ieder geval hebben we met dit album bewezen dat *The Apers here to stay* zijn.'

THE APERS

ARE HERE TO STAY

Kevin Aper (leadzanger en gitaar), Kelvin Centerfold (gitaar, nieuw bandlid afkomstig van punkband The Centerfolds), Marien Nicotine (gitaar) en Ivo Backbreaker (drums).

In 2003 wonnen jullie de Essent Award. Jullie hebben al twee keer op Lowlands gestaan en elke concertzaal in Nederland gezien. Is een volgende logische stap een gooi naar commercieel succes of is dat niet de bedoeling?

'Ik ben helemaal niet tegen MTV, grote platenlabels of sponsordeals. Maar als je jezelf of je muziek gaat verloochenen, wordt het een ander verhaal. Mijn streven is om als band succesvol te zijn zonder concessies te doen, zoals bijvoorbeeld *Green Day* of *Sonic Youth*. Die hebben ervoor gezorgd dat hun muziek een breder publiek bereikt, maar blijven trouw aan hun stijl. Het ironische is wel dat je altijd weer mensen hebt die undergroundbands afvallen als ze commercieel succesvol worden. Wat *The Apers* betreft: we worden goed gedraaid op Kink FM en de nieuwe clip is al een paar keer op MTV geweest, maar je moet net het geluk hebben dat een Giel Beelen of Rob Stenders zegt: "Ik ga jouw plaatje effe draaien."

Naar aanleiding van jullie sponsordeal met Converse All Stars ontspoon zich een ellenlange discussie op internet over punk en commercie. Wat vond je daarvan?

'Dat is wel een van de 'charmes' van punkrock, ik maak me er niet zo druk om. Het is natuurlijk heel dubbel dat punk juist hoort te staan voor 'geen regels' en 'doen wat je wilt', en dat dan veel punkrockers de grootste zeikerds ter wereld zijn. Ze zijn heel puristisch en willen 'hun' muziek echt voor zichzelf houden. Dat soort reacties op commerciële successen van undergroundbands zijn ook vaak jaloezie. Ach, wij liepen altijd al op *Converse* schoenen en nu krijgen we ze gratis. Lekker belangrijk. En extra publiciteit is nooit weg.'

Ik las in een interview dat je parttime in een loods werkt. Dat verraste me, ik dacht dat jullie wel van de band konden leven.

'We mogen niet klagen. We hoeven niet bij te leggen, maar rijk word je er niet van. We spelen nu voor een gage van 25 euro per persoon per optreden en verder hebben we onze bus, alle instrumenten en apparatuur, studioskosten, manager, boeker, platenlabel, promotie, roadies, geluidsman. Het is gewoon best kostbaar. Als we op tour door Europa gaan, zijn we blij als we quitte spelen.'

Jullie hebben getoerd door Amerika. Hoe werden jullie daar ontvangen en wat heeft het meeste indruk op je gemaakt?

'We zijn door de Amerikaanse punkrockband de *Groovie Ghoulies* gevraagd om samen met hen te toeren. Echt de meest briljante tour ooit, een jongensdroom die uitkwam. We zaten soms wel tien uur per dag in de auto en zijn overal geweest. Het punkpubliek in Amerika is heel trouw en overal werden we heel gastvrij ontvangen. We konden bij iedereen blijven eten en pitten. Het meest indrukwekkende was wel ons optreden in de legendarische rockclub *CBGB's* in New York waar *The Ramones* en *Blondie* ooit zijn begonnen. Het heilige der heiligen voor de punkrock.'

vlr: Marijke Pijl-Lievise Adriaanse, Helen Hulspas, Marjolein Bakker

Foto: Ronald van den Heerik

Een bijzondere plek

Hoe ziet een doorsnee dag eruit op het secretariaat van het college van bestuur?

Terwijl de bestuursassistentes deze vraag proberen te beantwoorden, rinkelt de telefoon stug door en melden zich bezoekers voor de cvb-leden. Pas na het sluiten van de deur en het doorschakelen van de telefoons komt er rust in het kantoor van Marjolein Bakker (bestuursassistent voor voorzitter Jasper Tuytel), Helen Hulspas (bestuursassistent voor Gerard van Drielen) en Marijke Pijl-Lievise Adriaanse (bestuursassistent voor Gerard Schuijff). Een doorsnee dag dus. *Bakker:* 'De cvb-leden nemen niet zelf de telefoon aan - dat doen wij. We lezen en beantwoorden ook hun e-mails en sluisen belangrijke mailtjes gelijk door. Ik lees de post voor Jasper en bepaal de importantie ervan.' *Hulspas:* 'Gerard van Drielen doet zelf zijn post. Hij zet erboven wat ermee moet gebeuren en dan ga ik er verder mee. We hebben allemaal eigen afspraken met ons cvb-lid over het takenpakket.'

Pijl-Lievise Adriaanse: 'Ik zit bijvoorbeeld minimaal eenmaal per dag bij Gerard op de kamer om zaken door te nemen. Verder zijn we bezig een hogeschoolbreed secretaressen netwerk op te zetten, organiseren we bilo's (bilaterale overleggen - red.), management-bijeenkomsten en studiereizen en houden het archief voor de heren op orde.'

Bakker: 'Maar de rode draad door onze werkdag is steeds het agendabeheer. De cvb-leden gaan van het ene overleg in het andere. Wij houden al die afspraken bij. Aan het einde van de werkdag krijgt elk lid een pakket mee met de agenda voor de volgende dag en alle stukken die daarbij horen.' *Hulspas:* 'Het is een heel interessante plek om te werken. Het is hier net een spreekkamer. Daarvoor zijn we goed op de hoogte van de ontwikkelingen in het onderwijs. Er komt veel informatie voorbij op deze plek.' *Pijl-Adriaanse Lievise:* 'Vertrouwen is daarom erg belangrijk.'

Hulspas: 'Soms is het best lastig te bepalen wat je met gevoelige informatie aanmoet.' *Bakker:* 'Gelukkig kunnen we het wel altijd met elkaar bespreken.' *Pijl-Lievise Adriaanse:* 'Vertrouwen is ook belangrijk in relatie met de cvb-leden. Ik ben blij dat ik zo goed met Gerard Schuijff overweg kan. Ik heb een uitlaatplek bij hem en andersom hij bij mij ook.' Hoe ervaren de bestuursassistenten het om zo dicht op de actie te zitten, om in het bestuurscentrum van de hogeschool te werken? *Bakker:* 'Als ik werk, ben ik daar eigenlijk niet mee bezig. Ik probeer gewoon mijn werk goed te doen.' *Hulspas:* 'Toch ben ik me er wel van bewust dat we op een bijzondere plek binnen de hogeschool werken. Wij krijgen vaak meer voor elkaar dan anderen, gewoon omdat we voor het college van bestuur werken.' Van instellingspolitiek merken ze niet veel. *Pijl-Lievise Adriaanse:* 'Ik zie het af en toe gebeuren. Wat mij betreft mogen sommige mensen wel wat rechter voor z'n raap communiceren.' *Bakker:* 'Ik merk er niks van. Maar misschien ben ik daarin naïef.' *Hulspas:* 'Ik heb jaren in het bedrijfsleven gewerkt en daar was het veel harder. Wat mij in de hogeschool aantrekt, is juist dat het hier zo humaan is.'

EvdM

NIEUWKOMERS: DICHTBIJ HUIS

Ze zijn er weer: de eerstejaars studenten. *Profielen* portretteert vier absolute beginners.

Honderd meter naar beneden roetsjen aan een dun touw. De Hogeschool Rotterdam trakteerde eind juni zestig aankomend studenten en dare-devils op gratis abseilen van de Euromast. Ontspannen landt Rob van der Kamp op de grond vanaf de Euromast. 'Ik viel meteen om toen ik over de

Brand

Stichting Consument en Veiligheid is een campagne gestart over studenten en brandveiligheid. Studentenhuisen zijn lang niet altijd brandveilig. De stichting wil studenten meer bewust maken van de gevaren en de preventiemaatregelen.

Als je nooit een brand hebt meegemaakt, is het moeilijk om je er een goede voorstelling van te maken. Dat een beginnend brandje zich binnen enkele minuten kan uitbreiden tot een grote uitslaande brand, is voor veel mensen onvoorstelbaar. Mensen die zelf brand hebben meegemaakt, zijn verrast door de snelheid waarmee brand zich verspreidt en de extreem hoge temperaturen die in een zeer korte tijd worden bereikt. Maar vooral door de alles verduisterende en zeer giftige rook, die de vertrouwde omgeving doet veranderen in een volstrekt on-

herkenbare. Dit alles gaat nog eens gepaard met de paniek om weg te komen en de wil om te redden wat er te redden valt. Regelmatig staan er berichten in de krant over studentenhuisen waar brand uitbreekt. Studenten raken gewond en komen op straat te staan. Er zijn een paar simpele maatregelen die je kunt treffen om de kans op brand te verkleinen. De rookmelder is daarvan wel de belangrijkste. Studenten die meer willen weten

over veelvoorkomende oorzaken van brand, brandbestrijding, -preventie, -verzekering, aansprakelijkheid en rechten en plichten van huurders en verhuurders, kunnen de site www.veiligheid.nl raadplegen.

rand stapte. Het eerste stuk is het lastigst, daarna ging het allemaal vanzelf.' Rob is zestien jaar. Hij gaat technische informatica studeren aan de Hogeschool Rotterdam. 'Het lijkt me een leuke opleiding. Ik heb interesse in computers en wil later in de robotica gaan werken.' De eerstejaars heeft de havo afgerond, profiel natuur en techniek. Dat wil niet zeggen dat de opleiding een eitje voor hem wordt, denkt Rob.

'Zo technisch ben ik niet, ik hoop het hier te gaan leren.' De afstand van zijn woonplaats Capelle a/d IJssel was voor Rob een belangrijke factor om juist te kiezen voor de Hogeschool Rotterdam. Hij blijft namelijk voorlopig nog thuis wonen. Over het studentenleven heeft hij nog niet veel nagedacht. 'Ik weet het niet, lekker vrij denk ik.' De korte reisafstand is trouwens niet het enige wat hem aantrekt in de

locatie Museumpark, vertelt hij. 'Toen ik de school binnenkwam, was het allemaal heel modern. Ik vond het er goed uitzien. Ik ben ook bij andere scholen geweest, maar deze leek me het leukst.'

MLT

Volgende portret op pagina 15

foto: Rik Jorissen

Sinds juni dit jaar liggen aan de Karel Doormanstraat zes tegels met daarop de mooiste en leukste haiku (meervoud), gekozen uit de inzendingen van een haikuwedstrijd die door het Centrum Beeldende Kunst en het (toenmalige) Rotterdams Dagblad is georganiseerd. Mediatheekmedewerker Marianne den Heyer was één van de winnaars. 'Een vriendin van mij deed ooit een dichtcursus en vertelde me over de haiku. Sindsdien schrijf ik ze af en toe, mits ik natuurlijk de rust kan vinden. Want het is wel aan strenge regels gebonden. Toen ik de oproep voor de wedstrijd las, had ik deze nog liggen. Geschreven in een lekkere zomer. Uiteraard ben ik er trots op, het draagt bij aan de sfeer in de stad en je ligt er toch een beetje voor de eeuwigheid.'

RJ

Foto: Levien Willemse

Jaaropening 2005 - 2006

De gezondheidszorg gaat de komende decennia flink veranderen en daar zijn juist ook hbo'ers voor nodig. Tijdens de opening van het hogeschooljaar spraken de sprekers alledrie over deze ontwikkeling.

Drs. Rien Meijerink van Het Expertise Centrum hield een vurig pleidooi tegen de marktwerking in de gezondheidszorg. Nu is het nog een uitzondering dat verzekeringsmaatschappijen bepalen of een dure en effectieve dotterbehandeling wordt vergoed of niet. 'Maar bij marktwerking wordt dat over de hele linie normaal. Dan is het bepalend voor welke zorgverzekeraar je kiest', voorspelde de voormalige voorzitter van de raad van bestuur van het Erasmus MC. Slechts tegen extra betaling kun je dan naar een ziekenhuis naar keuze. Meijerink: 'Bij verpleeghuiszorg en ziekenhuiszorg kijken we daar niet reikhalzend naar uit. Marktwerking in de gezondheidszorg is dus asociaal.' In plaats daarvan moet de overheid de prijzen landelijk – scherp – vaststellen, meent Meijerink. Centraal staat dan dat ziekenhuizen worden afgerekend op hun 'productie'. Hoe ze tot die productie komen, is aan die instellingen. Meijerink: 'Er kunnen dus ook meer verplegers en *nurse practitioners* (gespecialiseerde verpleegkundigen waarvoor de HR sinds een jaar een masteropleiding kent, red.) worden ingezet die door de HR worden opgeleid.' Nu is dat echter nog een probleem, schetste collegevoorzitter Jasper Tuytel. 'Het doorvoeren van deze takenschikking gaat moeizaam; de *nurse practitioners* zijn er nu nog moeilijk tussen te krijgen.' In de toekomst zullen meer hbo'ers in de gezondheidszorg worden ingezet juist omdat de gezondheidszorg anders georganiseerd zal worden. Zowel Tuytel als Winnie Sorgdrager vertelden over de toekomstige eerstelijnszorg waarbij de zorg meer en meer door de patiënten zelf en vanuit huis wordt georganiseerd. 'Via internet kun je dan je

eigen dossier bekijken, afspraken maken en ook zelf een diagnose stellen', voorspelt oud-minister Sorgdrager die tegenwoordig onder andere voorzitter is van de stuurgroep Modernisering Opleidingen en Beroepsuitoefening in de Gezondheidszorg. In de toekomst zullen er bij de eerstelijnszorg minder huisartsen zijn en meer hbo'ers, als zogenoemde gezondheidsadviseurs, die bijvoorbeeld kleine ingrepen doen en medicatie voorschrijven. De HR is in haar project Zuidwijk al nadrukkelijk aan het uitproberen hoe de zorg in de toekomst georganiseerd zou kunnen worden. Tuytel: 'Lectoren en studenten inventariseren, samen met onder andere Siemens, zorgverzekeraars en ontwikkelaar Vestia, hoe *good practices* werken. Dat is innovatie op z'n Rotterdams: studenten leren innovatief en pragmatisch bezig te zijn. En als ik de presentaties van studenten zie, lukt dat ons ook.'

JvN

Fotos: Ronald van den Heerik

'Het gaat goed met de HR'

De mededeling dat het goed gaat met de HR deed Jasper Tuytel tot zijn genoegen niet voor het eerste jaar. 'We hadden stabilisatie verwacht maar hebben acht procent meer nieuwe studenten dan vorig jaar', aldus de collegevoorzitter. De HR telt in totaal nu zo'n 23.000 studenten. Tuytel: 'Die toename leverde wel problemen op want we moeten die studenten natuurlijk onderwijs geven en huisvesting.' Inmiddels is dat zo goed als opgelost. Zo zijn er aan de Kralingse Zoom bijvoorbeeld enkele lokalen van de Erasmus Universiteit gehuurd.

Stifobor Studentenprijs 2005 voor Power Platform

Ze is geen type voor borstklopperij, vindt Denise Vanderbroeck zelf. 'Heb ik dat allemaal gedaan?' was dan ook het eerste dat ze dacht toen mr. De Swart, voorzitter van de raad van toezicht, uitlegde waarom de jury haar inzet in het Power Platform had beloofd met de Stifobor Studentenprijs. Het Power Platform zet zich in voor een betere begeleiding en ondersteuning van studenten met een ziekte of functiebeperking, een dankbare en broodnodige taak. Het juryrapport was zeer lovend over al het werk dat Denise samen met decaan Jannie Verdonk heeft verricht. 'Ik voel me dan ook erg vereerd dat ik die prijs heb gekregen. Het was, zeker in het begin, heel zwaar', vertelt ze, 'omdat ik bijna alles zelf moest bevechten. Nu hebben we een

echt bestuur dat een hoop werk uit handen neemt, dus er is een toekomst voor het Power Platform.' Toch is het volgens Denise geen zekere toekomst: 'De HR roept wel dat ze het heel leuk en belangrijk vindt wat ik doe, maar ondertussen weigert men er serieus in te investeren. Ik heb nog steeds niet de middelen om alle studenten te informeren over de rol van ons platform en ik merk dat sommige opleidingen nog steeds niet willen meewerken. Dat is en blijft een enorm gevecht.' Met de 2750 euro prijzengeld die ze gewonnen heeft, wil Denise waarschijnlijk een ergonomische standaard voor haar föhn kopen. Zelf heeft ze namelijk een aantal lichamelijke beperkingen waardoor ze onder meer haar rechterarm slechts gedeeltelijk kan gebruiken. 'Met die standaard kan ik dan eindelijk weer zelf m'n haar doen. Geen primaire behoefte, maar met zo'n financiële meevaller kan het er wel vanaf. En verder ga ik waarschijnlijk een feestje geven voor een aantal mensen in mijn omgeving die het echt verdiend hebben. Wat overblijft gaat naar mijn spaarrekening, voor eventuele tegenvallers.'

RJ

Succesvolle summerschool AvB

Architecten, stedenbouwkundigen en landschapsarchitecten uit zeventien landen hebben zich in juli twee weken lang gebogen over de inrichting van het nieuwe Rotterdamse woon-werkgebied Stadhavens. Zij deden dit in het kader van de summerschool van de Academie van Bouwkunst. Waar andere Rotterdamse onderwijsinstellingen steeds moeizamer studenten voor de summerschools werven, had de AvB binnen enkele weken het minimum aantal inschrijvers binnen. De 39 deelnemers konden zich bij hun plannen voor de inrichting van Stadhavens ook laten inspireren door een soortgelijk gebied in Hamburg: Hafencity. Speciaal voor een eendaagse excursie werden twee vliegtuigen ingehuurd om de studenten, hun masters en docenten naar Hamburg te vliegen. De summerschool werd afgesloten met een openbaar debat in het NAI.

(bron: communicatie Hogeschool Rotterdam)

Medewerkersprijs 2005 voor LEF

Studie van Jannie Verdonk maakte volgens mij ook een zeer goede kans.' Uiteindelijk verkoos de jury LEF boven Handicap en Studie en gingen de trofee en 1750 euro naar initiatiefnemers Ans Boersma, Jocé Bloks en Jan Hoogstad.

LEF verzamelt opdrachten uit de praktijk die te klein zijn voor een stage maar te interessant om te laten liggen. Op deze manier bieden ze studenten de mogelijkheid om extra praktijkervaring op

te doen. Het LEF-bureau is zelf ook zo'n werkplek en wordt bijna compleet gerund door studenten. Het afgelopen jaar hielp LEF 350 studenten aan een opdracht.' Boersma ziet haar eigen rol in de toekomst steeds meer op de achtergrond raken. 'Laat de studenten het uitvoerende werk maar doen, dan zal ik me gaan bezighouden met het uitgroeien: het belang van LEF zal alleen maar toenemen. Niet alleen wat betreft de ervaring en opdrachten

die we bieden, maar ook de plaats binnen de HR die we innemen. Bij het instituut service management wordt LEF al als vak aangeboden en waarschijnlijk zullen andere clusters volgen', vertelt Boersma. Met het prijzengeld wil ze 'iets tastbaars' doen voor het LEF-bureau. 'Een mooi kunstwerk of zo, iets waar iedereen wat aan heeft.'

RJ

Hun nominatie voor de HR Medewerkersprijs 2005 voelde al als een overwinning, maar eenmaal op het podium sloegen de zenuwen toch wel toe bij Ans Boersma, coördinator van de Learning Experience Factory, kortweg LEF genoemd. 'Vanaf dat moment weet je dat het fifty-fifty is. De helpdesk Handicap en

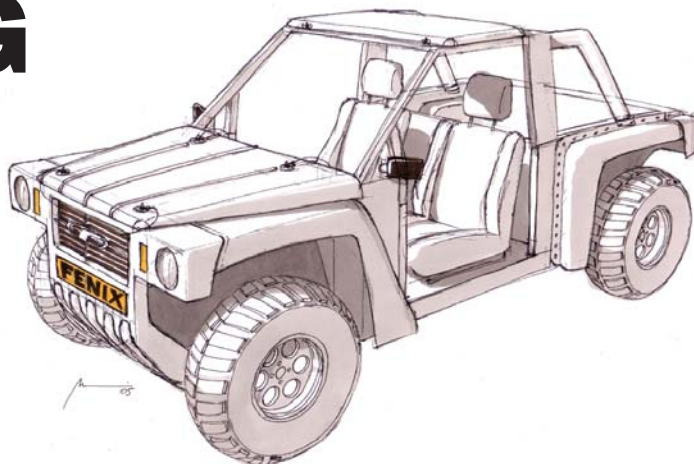

DE VERRIJZING van de *Fenix*

Alsof je er zo mee kan wegrijden, maar schijn bedriegt. Het paradepaardje van het kitcarproject van de opleiding industrieel product ontwerpen, de *Fenix*, staat voorlopig nog stil en bestaat met name uit hout en plastic. Samen met studenten autotechniek zijn er één op één modellen ontworpen waarbij teams werkten aan verschillende onderdelen als carrosserie, motor & aandrijving en marketing & verkoop. Docent Ronald van Gils: 'In werkelijkheid wordt er bij het ontwerpen van

een nieuwe auto ook in multidisciplinaire teams gewerkt. De studenten zijn bloedfanatiek en gemotiveerd. Over een jaar of twee moeten we een rijdend prototype kunnen realiseren.'

SaS

Hogeschool-vip worden?

Profielen is op zoek naar studenten die met regelmaat een column willen schrijven over studie, leven, liefde, werk, kortom: alles wat je bezighoudt. Interesse? Mail: profielen@hro.nl

'Voor een CULTUURSHOCK kun je net zo goed naar Brussel'

De opleiding personeel & arbeid kun je ook in het buitenland afronden. Een uitgelezen mogelijkheid is de differentiatie *international human resource management* (ihm). Studenten doen verre oorden aan maar je kunt ook naar België. Zoals Leonie Snoeren en Mariëlle Heeren.

'Ik had visioenen en dromen', blikt Leonie Snoeren terug. De afgestudeerde ihm-studente wilde het liefst afstuderen in een ver buitenland. 'Ik wilde naar de zon!' Een goede plek vinden in een zonnig oord bleek echter lastig en dus werd het voor Leonie 'slechts' Brussel. 'België was niet het land waarvan ik had gedroomd, maar zes weken rondkijken bij Shell is natuurlijk wel interessant', aldus de p&a'er die voor haar eindopdracht onder meer medewerkers enquêteerde over hun wensen wat betreft intranet. Hoewel je met de trein binnen een paar uur in Brussel bent, voelde

TE WEINIG ANIMO voor laptopproject engineering

Een gloednieuwe laptop compleet met optische reismuis, tas, drie jaar garantie, een compleet softwarepakket en alle onderhoud en ondersteuning die je nodig hebt. Dit alles voor slechts 1200 euro, af te betalen in 48 maanden. De laptops zijn overal in de cluster-ruimtes van engineering direct aangesloten op het *wireless network*. De verwachting was dat studenten engineering zouden staan te trappelen om van deze door het cluster aangeboden mogelijkheid gebruik te maken, maar de realiteit pakte anders uit. Docent Mark Vroegop geeft aan dat het cluster het laptopproject

heeft stilgelegd. 'De verwachting was dat minimaal 350 studenten de laptop zouden bestellen maar we bleven steken op 100. Dat is voor ons te weinig om het rendabel te houden.' Het cluster gaat zich beraden op het vervolg van het project. 'Wellicht gaan we alleen softwarepakketten aanbieden, of een extern bedrijf zoeken dat wel geïnteresseerd is om een kleiner aantal studenten te bedienen.'

SaS

Debat Rotterdam als STUDENTENSTAD

De gemeente Rotterdam organiseert op donderdag 29 september in samenwerking met de Rotterdamse Kamer voor Verenigingen (RKvV) een debat in de aula van het InHolland-gebouw aan de Posthumalaan 90. Er zal gediscussieerd worden over de toekomst van Rotterdam als studentenstad, met als doel de stad aantrekkelijker en toegankelijker

te maken voor studenten. Te denken valt hierbij aan openbaar vervoer, vrijetijdsbesteding en huisvesting. Aanvangstijd wordt nog bekend gemaakt. Voor meer info: k.tang@obr.rotterdam.nl

RJ

het voor Leonie toch als ver weg. 'Voor een cultuurshock kun je net zo goed naar Brussel. Het is een totaal andere sfeer. Bij het lunchen kwam bijvoorbeeld stokbrood en kriebier op tafel.' Belgen hebben ook een ander karakter dan Nederlanders, heeft Leonie ervaren. 'Ze draaien heel erg om de hete brei heen.' Mariëlle Heeren deed haar eindproject eveneens in België. In Leuven deed ze onderzoek bij de personeelsdienst van de universiteit. Buiten haar werk had ze veel lol met huisgenoten in het studentenhuis. Mariëlle: 'En 's avonds en in het weekend heb ik veel leuke dingen gedaan.

Ik heb gewinkeld en ben uit geweest, ook doordeweeks. Leuven is een echte studentenstad. En ik ben drie keer in Brussel geweest.' Ook Mariëlle ervoer verschillen met Nederland. 'Ik heb bijna een bekeuring gekregen toen ik bij iemand achterop de fiets zat. Dat mag daar namelijk niet. Je kunt er een boete van 150 euro voor krijgen.' Wat haar werk betreft vond ze het jammer dat de begeleiding 'redelijk slecht'

was. 'Daar hadden ze geen tijd voor. Op de laatste dag zeiden ze: Lekker dat je zo zelfstandig werkte. Tja, ik had geen keus.' Mariëlle leerde in de zes weken ook veel over zichzelf. 'Ik had nooit gedacht dat ik dit zou durven en dat ik het zo naar m'n zin zou hebben. Ik ben veel zelfstandiger geworden en heb zelfs heimwee naar Leuven.' Andere studenten die een periode van hun studie in het buitenland

willen doorbrengen, raadt ze aan op tijd te beginnen met de voorbereidingen. 'Daar gaat echt veel tijd in zitten. En focus je niet op één ding; zo was ik gefocust op de Bodyshop en dat ging niet door.'

JvN

NIEUWKOMERS: al vanaf november voor de klas

Ze zijn er weer: de eerstejaars studenten. Profielen portretteert vier *absolute beginners*

'Ik heb in de Ardennen al eens geabseilt, maar dat was niet zo hoog', herinnert Rosalie Quack zich, terwijl ze omhoog kijkt naar de honderd meter die ze net heeft afgelegd. Rosalie was een van de *happy few* die via de HR gratis van de Euromast mocht abseilen.

De eerstejaars uit Rozenburg is net geslaagd voor het vwo, natuur en gezondheid. Ze heeft zich ingeschreven voor de lerarenopleiding wiskunde. 'De opleiding trekt me aan omdat het me leuk lijkt om anderen iets te leren.' Dat ze juist wiskunde gaat onderwijzen is een logische keuze: 'Wiskunde heeft me altijd al gelegen.' Wiskunde is niet bepaald het favoriete vak van de meeste leerlingen. Daar ziet de achttienjarige Rosalie geen problemen in. 'Ik denk dat ik leerlingen wel kan enthousiasmeren.' Rosalie gaat de duale variant doen, waarbij vanaf het begin veel gewerkt wordt. 'Ik heb gehoord dat je weinig les hebt en veel zelfstandig in de praktijk bezig bent. Al vanaf november sta ik voor de klas.' De Rozenburgse zal daarom niet vaak te vinden zijn op de Wijnhaven. Ze gaat het vak leren op haar oude school, het Penta College Angelus Merula in Spijkenisse. Dat ze op de Hogeschool Rotterdam is beland, is geen weloverwogen keuze. 'Mijn oude school heeft een samenwerkingsverband voor het duale traject. En Rotterdam is dichtbij, dat is makkelijk.'

MLT

Volgende portret op pagina 17

Foto: Levien Willemse

Foto via: C. Sundermeyer

Diploma uit handen van DUITSE AMBASSADEUR

Onlangs heeft het keuzevak *Deutsch für den Beruf* een groepje zeer succesvolle studenten afgeleverd. Vier studenten sloten het examen van het Goethe-Institut af met een bovengemiddeld resultaat. Charika Sundermeyer haalde zelfs een score van 99.5 van de 100.

'Een beetje talenknobbel' heeft ze wel, al doet Charika Sundermeyer (vierdejaars *international business and languages*) daar zelf heel bescheiden over. 'We gingen vroeger elk jaar naar Oostenrijk op wintersport. Dan vond ik het als zevenjarige al leuk om Duitse woordjes te leren. Maar het is niet alleen aanleg. Ik zet me er ook echt voor in.'

Tijdens het keuzevak oefende de groep van docenten Sandra Hieselaar en Hans van Opheusden met handelsexamens Duits en toen al had Charika weinig fouten, maar dat het werkelijke examen zo goed zou gaan, had ze niet verwacht. 'Op de onderdelen grammatica, luistertoets en het schrijven van twee brieven heb

ik de maximale scores behaald. Alleen bij mondeling heb ik één punt laten liggen.' Alle studenten kregen hun handelsdiploma uitgereikt door de Duitse ambassadeur dr. Duckwitz. Omdat Charika zo'n hoge score had, kreeg zij ook een speciale prijs. 'Een Duits kookboek', vertelt ze, 'maar ik heb er nog niks uit gekookt.' Vanaf februari 2006 gaat ze afstuderen. Met Duits wil ze graag verder. 'Ik ga nu in Spanje stage lopen op de marktonderzoekafdeling van Seat. Na mijn afstuderen lijkt het me leuk om een baan te vinden waarin ik Spaans en Duits kan combineren.'

EvdM

PABO en CBK tekenen convenant KUNSTEDUCATIE

De leeftijd van de gemiddelde museumbezoeker ligt hoog, die van de gemiddelde kunstenaar ook. Beeldende kunst is kennelijk iets wat velen slechts op latere leeftijd leren waarderen. Om bij jongeren een beter begrip en

meer interesse voor de oude en hedendaagse kunsten te wekken, hebben de PABO van de Hogeschool Rotterdam en het Centrum Beeldende Kunst Rotterdam (CBK) op 29 augustus het convenant Kunsteducatie getekend. Hierin is voor de komende drie jaar een nauwe samenwerking vastgelegd tussen de PABO, het CBK en de culturele sector van Rotterdam.

ALLEMAAL DUAAL

Duale leerroutes zijn een uitstekende manier om het aantal Rotterdamse hoger opgeleiden op te krikken. Dit is het uitgangspunt van de afspraken die de HR volgende maand maakt met de rijksoverheid, de gemeente, het Albeda College en werkgevers-vertegenwoordigers.

In de afsprakenovereenkomst belooft de HR de komende drie jaar 250 aankomende studenten in een duaal traject te plaatsen, vertelt Theo van Straaten van het bureau instroom en trajectbegeleiding (BlnT) van de HR. Daarbij gaat het om onder andere wat oudere jongeren die in hun baan eigenlijk werk op hbo-niveau doen maar daar nog niet het papiertje voor hebben. Ook zal een groter aantal werkzoekenden dan nu het geval is studie en werk gaan combineren. Van Straaten: 'Het is de bedoeling dat werkzoekenden die er geschikt voor zijn, door gemeentelijke instanties worden doorgestuurd. Samen met werkgevers wordt er dan naar een werkplek gezocht. Die werkgevers hebben ook nu al mensen in dienst op basis van een ID-baan. Via het al bestaande Verborgten Talententraject kunnen ze op de HR dan bijvoorbeeld doorgroeien van onderwijsassistent naar onderwijzer.

Doel van de samenwerking is vooral om duale leer-werkroutes extra onder de aandacht te brengen bij werkgevers en potentiële studenten. 'Want er moet nog meer gebruik van worden gemaakt', stelt Van Straaten. 'Onze poort staat nu al wagenwijd open maar men weet het niet altijd.'

Een van de afspraken die de HR met de gemeente en het rijk maakt, is dat bureaucratische belemmeringen aan elkaar worden gemeld. Van Straaten: 'Bijvoorbeeld iemand die studeert en nog tijdelijk in een uitkerings-situatie zit, waardoor hij formeel niet meer dan twee jaar mag studeren - zoiets moeten we melden. Immers, hoe verder iemand in zijn hbo-studie komt, hoe groter de kans op een reguliere baan. En daar moet het om gaan. De regelgeving mag niet meer prevaleren. Het gaat om het creëren van werkgelegenheid.'

JvN

Met het convenant willen PABO-directeur Fred Feuerstake en scheidend CBK-directeur Ton de Vos een differentiatie ontwikkelen die 'geïnspireerde en betrokken leraren/kunstcoördinatoren gaat afleveren'. De Vos nam ruim vijf jaar geleden, samen met zijn vrouw en toenmalig PABO-directeur Els Alberts, het initiatief tot de samenwerking. 'Er waren een hoop losse kunstprojecten op basisscholen in en rond Rotterdam, maar er ontbrak een visie.' Na jaren van overleg over de vorm van het curriculum was het dan eindelijk zo ver: alle

betrokken partijen, waaronder ook enkele kunstenaars en een enkele PABO-studente, zagen hoe de beide directeuren hun handtekening zetten onder het document dat een niet-vrijblijvende en langdurige samenwerking moet garanderen. Dit schooljaar zal de pilot-differentiatie van start gaan.

RJ

SAMENWERKING RBS met universiteiten in China

Eind juni tekende de Hogeschool Rotterdam een contract met de Geely Universiteit van Beijing en een *letter of intent* met de universiteit van Sjanghai. Dit betekent dat de Rotterdam Business School (RBS) van de HR de opleiding *international business en management studies* nu ook in China kan aanbieden. De studenten volgen de eerste tweeënhalf jaar van de studie in hun moederland, maar studeren daarna een jaar in Rotterdam. Het laatste half jaar ronden ze af aan hun eigen universiteit in China. In Beijing is de RBS deze september al van start gegaan met ongeveer veertig studenten; in Sjanghai zal dat naar verwachting medio 2006 zijn. Deze interesse voor het Nederlandse onderwijs heeft te maken met het feit dat het onderwijs in China in een veranderingsproces zit. Het toegepaste onderwijs is aan het vernieuwen en daarbij is vooral de kennis van de HR op het gebied van studieloopbaanbegeleiding en projectonderwijs een *selling point*. China en Nederland kennen al langer een intensieve uitwisseling. Zo studeren er ongeveer 8.000 Chinese studenten aan Nederlandse hbo's en universiteiten en zo'n zeventig Nederlanders in China. Beide landen erkennen sinds mei dit jaar elkaars diploma's in het voortgezet onderwijs. Daardoor is het

een stuk relevanter geworden om een studie aan het hoger onderwijs in Nederland of China te volgen. De vierjarige ibms-opleiding in Beijing is geheel in het Engels, in Sjanghai is de studie tweetalig, Chinees en Engels. Het docentencorps zal bestaan uit Nederlanders die voor een bepaald onderdeel 'ingevlogen' worden, en lokale Chinese docenten. HR-docenten die in China willen lesgeven, moeten in het bezit zijn van een certificering van studieloopbaanbegeleiding van de dienst SOMI.

EvdM

Ze zijn er weer: de eerstejaars studenten. Profielen portretteert vier absolute beginners

'Vandaag heb ik nog niet zo heel veel gedaan, een beetje gezeten en geslapen', vertelt eerstejaars industriële product ontwikkeling (IPO) Jouri Konings (21). 'Oh ja! We moesten ook een katapult bouwen en ons ontwerp heeft gewonnen, een doos Flügel voor het feest van vanavond. Kwestie van een goed ontwerp en een stevige uitvoering.'

foto: Rik Jörissen

NIEUWKOMERS: Maffe begeleiders en KOUDE DOUCHES

Jouri doet samen met bijna tweehonderd andere eerstejaars mee aan Engineering Wednesday, een introductiedag voor alle engineering studies van de HR. Hiervoor heeft hij al grafische vormgeving gestudeerd, maar hij hoopt bij IPO zelfstandiger en praktischer te werk te kunnen gaan. De IPO-studenten bivakkeren de hele week al in de loods in een uithoek van het havengebied en hebben vandaag de andere studenten op visite. 'Het is hier echt vet relaxed', zegt Jouri, terwijl hij wacht tot zijn vlees op de barbecue kan. 'De begeleiders

zijn echt maf en de feesten zijn leuk.' Geen slechte eerste week dus, of het zou het tekort aan warm water voor de douches moeten zijn. Voor de rest van de week verwacht hij nog meer wachten en feesten, wat gezien het schitterende weer geen probleem moet zijn. 'Maar...', zegt Jouri na het nemen van de foto, 'ze houden ook de bierstand van elk groepje bij en wij staan voorlopig nog tweede, dus ik moet weer aan de slag!' Wat een inzet...

RJ

Volgende portret op pagina 18/19

Deze zomer vielen studenten van drie opleidingen in de prijzen

Studenten van de ism-differentiatie *supply chain management* wonnen zowel de eerste als de tweede prijs in de prijsvraag van het *Inventory Management Competence Centre (IMCC)*. De teams verdienden hun podiumplaatsen met twee onderzoeken. Het eerste onderzoek richtte zich op de mogelijkheden en voordelen van ketenintegratie voor de productgroep noodverlichting. Het andere team deed hetzelfde onderzoek maar dan in de keten van kabels. Dit tweede team sleepte de eerste prijs in de wacht. Aan de prijsvraag deden vijf kenniskringen op het gebied van logistiek mee. De winnaars van de eerste prijs (een trofee en 1000 euro) zijn: Jan Kraaijeveld, Merijn Loch, Mark van Ommen, Marco Pols, Ronald van der Vring en Joost de Wilde. De tweede prijs werd gewonnen door Joyce van Dalen, Klaas van der Ent, Leo Hagoort, Willem Schreij, Bart Splinter.

Margot Pol, derdejaars van de opleiding *advertising* aan de Willem de Kooning Academie, werd tweede in een prijsvraag van de D&AD, een Britse club van art directors. Margot kreeg de prijs (een award en 400 pond) voor een commercial voor Snappy Snaps, een Engelse keten van foto-ontwikkelzaken. Zij schreef de commercial toen zij voor een uitwisseling eerder dit jaar drie maanden studeerde aan Central St. Martins College of Art & Design in Londen.

Irvin Tjoen, afstuderend student grafimediageotechnologie, won eind

juni de Vlaamse Joris Lannoo Prijs. Hij kwam als beste uit de bus met zijn afstudeerscriptie *Gestandaardiseerd aanleveren en drukken, de toekomst van de Thieme Groep*. Volgens de jury blonk zijn werk uit in vormgeving, inhoud en correct taalgebruik. Irvin kreeg de prijs (650 euro en een certificaat) uitgereikt door Pieter Lannoo, in aanwezigheid van Wim Winkelmolen, directeur van het Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie, de Vlaamse vakpers en studenten en docenten van de grafische hogescholen van Vlaanderen.

(bron: persberichten HR)

foto: Rik Jörissen

Vooraanmeldingen HR wederom gestegen

Opnieuw is het aantal vooraanmeldingen aan de HR ten opzichte van vorige jaren gestegen. Begin september stond de teller op 9161. Dat is 11 procent meer dan vorig jaar rond deze tijd. Na 1 oktober wordt de definitieve instroom, naar verwachting 8 procent, bekend.

De HR streeft ernaar om zes procent van het marktaandeel te bezitten. Met dit aantal vooraanmeldingen zit de HR daar zelfs iets boven. Stafdirecteur instroommanagement Kees Mak verklaart dit succes deels uit de problemen van de veelgeplaagde Hogeschool InHolland, die een daling kent van achttien procent. 'We staan regionaal nu op de eerste plaats, gevolgd door de Haagse Hogeschool en Hogeschool Brabant.' De correlatie tussen de HR en InHolland blijkt vooral uit de cijfers van de PABO. Deze opleiding kent maar liefst een stijging van vijftien procent, terwijl de PABO landelijk gezien een grote daler is in het hbo. Dezelfde trend is te zien bij de MER (management, economie en recht), landelijk ook een daler (-8 procent), maar aan de HR goed voor een

stijging van vijftien procent. Vastgoed en makelaardij zit overal in de lift. De HR ziet het aantal vooraanmeldingen maar liefst stijgen met 46 procent. De Willem de Kooning Academie blijft eveneens een grote trekker met 34 procent meer vooraanmeldingen dan vorig jaar.

De grootste daler op de HR is verpleegkunde (-26 procent), terwijl de studie landelijk met negen procent stijgt. En ook hlo-ct, vorig jaar nog een stijger, moest een fikse daling van negen procent incasseren.

Hoe staat het ervoor bij collega-hogescholen? Bij het totale aantal hbo's heeft zich één procent meer eerstejaars gemeld. Dat blijkt uit cijfers van de Informatie Beheer Groep. De Hogeschool van Arnhem en Nijmegen is nog net iets succesvoller dan de HR en

staat op twaalf procent meer vooraanmeldingen. Duidelijk moge zijn dat InHolland de grootste verliezer is van dit jaar. Dat is volgens een woordvoerder van InHolland niet alleen uit de negatieve publiciteit van dit jaar te verklaren. 'We hebben drie sociaal-agogische opleidingen afgestoten. Dat scheelt ongeveer zevenhonderd eerstejaars. Verder is de Educatieve Faculteit Amsterdam ontvlochten. We hebben een paar opleidingslicenties meegenomen, maar er stromen dit jaar geen nieuwe studenten in.' Ook de lerarenopleidingen leveren landelijk gezien wederom terrein in. Alleen het vak geschiedenis is in trek. Naar verwachting stijgt de studentenpopulatie daar met tien procent.

EvdM/HOP, Bas Belleman

Begin oktober vermeldt intranet de definitieve cijfers

KOMERS: rechte lijnen, scheve huizen

Ze zijn er weer:
de eerstejaars studenten. Profielen
portretteert vier *absolute beginners*.

Voor een bouwtekening is het natuurlijk wel zo fijn als rechte lijnen ook daadwerkelijk recht zijn. Maar hoe teken je die nou als je voorbeeld zelf scheef is? Kirsten Donks (22) en Bianca Kramer (18) zitten op de grond tegenover een oud, verzakt pand aan de Heemraadsingel en proberen dit probleem op te lossen. In het kader van de introductieweek van het RIBACS moeten de dames een oud pand schetsen, maar dat lijkt eenvoudiger dan het is. Ze zijn allebei eerstejaars bouwkunde, maar willen daarna specialiseren.

Kirsten wil planologie gaan doen, Bianca wil architect worden. 'De open dag van het RIBACS sprak me erg aan, zodoende ben ik hier terechtgekomen. Alleen die introductieweek is wel aan de drukke kant', verzucht Kirsten. Zo hebben ze al het bouwspel en plattegrond tekenen achter de rug. 'Drie dagen intro is ook wel genoeg, we snappen de bedoeling wel', zegt Kirsten. 'De motivatie neemt al enigszins af', vult Bianca aan. Toch hebben ze allebei zin in het aankomende jaar. De grote hoeveelheid werkstukken, projecten en leerstof die op ze wacht, lijkt hen niet te deren. De verhalen van een passerende oude heer over zijn 'bouwkundig verleden' verleggen de aandacht van het tweetal weer naar hun blaadjes, want voorlopig staan er nog slechts twee voordeuren op papier. Dan maar weer een rechte lijn proberen.

RJ

Winnaar Lowlandsprijsvraag LEVEND teruggekeerd

Fysio-studente Joyce Moes won de Profielenprijsvraag uit Profielen 30 en daarmee twee kaartjes voor Lowlands 2005. Moe doch voldaan keerde zij terug en vertelde over haar weekend.

'Mijn vriendje en ik wilden eerst naar Rock Werchter gaan, maar op die datum konden we allebei niet. Dus werd het Lowlands, waar we eigenlijk al standaard heen-gaan. Daar hebben we elkaar twee jaar geleden ook ontmoet, dus het is wel iets speciaals voor ons. Gelukkig was het dit jaar mooi weer in plaats van zo'n verregend zootje als de voorgaande jaren, de sfeer op het festivalterrein was dan ook uitstekend.'

Eén van de hoogtepunten was volgens Joyce al op de vrijdagavond: 'De Prodigy gaf echt een supershow, wat een comeback hebben die gemaakt! Verder vond ik the Queens of the Stone Age en Incubus helemaal geweldig, al

was bij die laatste het geluid wel wat minder. Gelukkig maakte de band dat weer goed met hun spetterende optreden. Wat ik minder leuk vond waren de optredens van El Pus (onverstaanbaar) en de Audiobullys (te plakkerig). Verder heb ik nog cabaret gezien in de Julliët en veel en lekker gegeten. Dat is ook één van de voordelen van kaartjes winnen: je houdt geld over voor eten en kleren, al heb ik zeker geen moeite gehad om alles op te krijgen. Kortom: het was weer een geslaagd uitje en daar moet ik jullie voor bedanken!' Graag gedaan, Joyce!

RJ

foto: Ronald van den Heerik

NIEUWBOW Hogeschool voor de Zeevaart

Sinds vorige maand zit de Hogeschool voor de Zeevaart, de Rotterdamse marof-opleiding (maritiem officier), in het spiksplinternieuwe gebouw van de STC-Group aan de Lloydpier. De marof-opleiding is een samenwerking tussen de Hogeschool Rotterdam (HR) en het Scheepvaart en Transport College (STC). De HR draagt zorg voor het hbo-niveau en het STC brengt

moderne leermiddelen als schepen en simulatoren mee. De nieuwbouw heeft naast nautische practica en simulatoren, sportfaciliteiten zoals een klimwand, twee squashbanen, een aerobicszaal en een fitnessruimte. Ook is er een restaurant, een café en een conferentiezaal.

(bron: abz/HR)

Accreditatie

‘Je speelt de FINALE’

Hoe bepaal je de kwaliteit van onderwijs? En wie bepaalt dat? Kun je de kwaliteit van de opleiding van je keuze vergelijken met opleidingen van andere hogescholen? Hét instrument van kwaliteitskeuring van opleidingen is de accreditatie. *Profielen* neemt een duik in de wereld van VBI's, NVAO en NQA.

‘Veel meer inspanning en stress dan het vroegere systeem van visitatie. Een accreditatie is veel omvangrijker dan een visitatie en de gevolgen ervan kunnen veel ingrijpender zijn.’ Aan het woord is Hans van der Moolen, opleidingsdirecteur van RIVIO. Vlak voor de zomer werden de RIVIO-opleidingen geaccrediteerd.

Wat is nu eigenlijk een accreditatie? Als een (bestaande) opleiding aan een hogeschool of een universiteit voldoende scoort op een aantal onderwerpen (doelstellingen van de opleiding, programma, inzet van personeel, voorzieningen en interne kwaliteitszorg), komt deze in aanmerking voor accreditatie. Een nieuwe opleiding komt in aanmerking voor een startbewijs. Bestaande opleidingen worden daarnaast beoordeeld op resultaten; nieuwe opleidingen op voorwaarden voor continuïteit. De organisatie die de accreditatie afgeeft is de NVAO, de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie.

Accreditatie is een voorwaarde voor financiering van een bachelor- of masteropleiding door de overheid, voor het recht om erkende diploma's af te geven en voor toekenning van studiefinanciering aan studenten. Overigens komen, ook met een accreditatie, op dit moment maar een paar hbo-masteropleidingen in aanmerking voor bekostiging door de overheid. In het licht van de internationalisering van studie en arbeidsmarkt zorgt accreditatie voor (vergelijkbare) kwaliteitsborging van opleidingen binnen het hoger onderwijs. Nederland heeft gekozen voor accreditatie op het niveau van opleidingen. Het systeem is relatief nieuw. Vanaf 2004 is deze vorm van accreditatie wettelijk verplicht.

zo gaat het

Hoe gaat zo'n accreditatie in z'n werk? 'Om te beginnen schrijft een team van medewerkers, onder verantwoordelijkheid van het management, anderhalf jaar voor de daadwerkelijke accreditatie een zelfevaluatierapport. Hierbij wordt gebruikgemaakt van de opleidingscommissie, de beroepenveldcommissie, enquêtes met studenten en docenten, personeels- en kwaliteitszorgplannen. Het zelfevaluatierapport heeft het karakter van een verantwoording.' Aan het woord is Gerard Neger, beleidsmedewerker bij de SOMI en samen met collega Marjo Wijnen-Meijer en andere SOMI-medewerkers belast met het begeleiden van de accreditatietrajecten. 'Het belang van het zelfevaluatierapport kan niet genoeg benadrukt worden', stelt Van der Moolen.

'De vragen die de commissie stelt, zijn hieraan gerelateerd. Dit is het enige moment in het hele traject dat je zelf nog iets kunt sturen.' 'Daarna gaat het rapport naar een Visiterende en Beoordelende Instantie (VBI). Er zijn verschillende VBI's. Wij werken met de NQA', vult Wijnen-Meijer aan. En na het papieren voorwerk bezoekt de NQA de te accrediteren opleiding persoonlijk. 'Daarvóór gaan we nog wel een keer droog oefenen', vertelt Neger. 'We bootsen zo'n bezoek zo goed mogelijk na.' Van der Moolen: 'Een heel nuttige sessie. Je wordt echt aan het denken gezet en kunt nog accentverschillen in je presentatie aanbrengen. Bovendien is het een manier om te kijken of de mensen die we naar voren schuiven om met de commissie te praten goed uit de verf komen. Het kan zijn dat je op zo'n moment nog beslist om een ander dit te laten overnemen.'

Dan is het tijd voor *the real thing*. 'De NQA stelt een panel samen, bestaande uit een vertegenwoordiger van het werkveld, een student, een onderwijskundige en iemand van de NQA zelf. Dit zijn mensen die geen binding hebben met de hogeschool. Overigens kunnen we personen uit dit panel, in wie we om welke reden dan ook geen vertrouwen hebben, afwijzen. De commissie is zo'n twee dagen bij de hogeschool op bezoek. Ze krijgen een rondleiding door het gebouw en bekijken bijvoorbeeld de practicumruimte, lezen stukken zoals scripties en lesmateriaal, maar ook *Profielen*, en voeren veel gesprekken. Met het management en het cvb, deel- en voltijdstudenten, docenten, afgestudeerden en vertegenwoordigers uit het werkveld', licht Neger verder toe. Van der Moolen: 'Wij hebben die dagen als spannend en positief ervaren. Er was sprake van een grote onderlinge verbondenheid. Je zou wensen dat dat gevoel er altijd was. De visitatiecommissie gaf ons de ruimte een beeld te schetsen van de opleidingen van het RIVIO. Van andere clusters hoorde ik soms verhalen waaruit bleek dat de sfeer van de gesprekken minder open en positief was. Meer in de zin van: Spiegelt de opleiding de zaken niet mooier voor dan zij in werkelijkheid zijn?' Binnen een maand ontvangt de gevisiteerde opleiding het eerste conceptrapport waarop betrokkenen kunnen reageren. 'We kunnen onjuistheden aanwijzen en nog aanvullend materiaal aanleveren. Daarna gaat het definitieve rapport, met een beoordeling op hoofdonderwerpen, naar de NVAO', aldus Neger. Voordat zij besluit de accreditatie toe te kennen, controleert ze of het traject tot dat

moment volgens de regels is verlopen. De NVAO controleert de NQA. Het kan dus gebeuren dat de NVAO een andere conclusie trekt dan de NQA. In mei van dit jaar is dat ook gebeurd. De opleiding sociaal pedagogische hulpverlening van de Christelijke Hogeschool Nederland werd, tot grote schrik van het hoger onderwijs in Nederland, afgekeurd. De gevolgen daarvan zijn enorm: er mogen geen nieuwe studenten instromen en dat kan voor de opleiding de financiële nekslag betekenen. 'Wij hebben ook meegeemaakt dat de NVAO het advies van de NQA niet zondermeer overnam', vertelt Neger. 'De NVAO stelde bij de accreditatie van p&a nog aanvullende vragen over de deeltijdopleiding en de relatie met de beroepspraktijk. Gelukkig was de boel daarna in orde.' Uiteindelijk legt de NVAO het voorgenomen besluit voor aan de opleiding. Ook op dat moment is het nog mogelijk om met nadere uitleg of stukken te komen, dus in de verschillende stadia van de procedure is er wel speelruimte', vult Wijnen-Meijer aan. 'Veel werk, voor alle betrokkenen, maar gelukkig geldt een accreditatie zes jaar.' 'Studenten kunnen er in elk geval zeker van zijn dat er hard wordt gewerkt aan de kwaliteit van het onderwijs', benadrukt Neger.

veel werk

Veel werk, inderdaad. Volgens Van der Moolen begon men bij RIVIO met de voorbereidingen in het najaar van 2003. Het verlossende woord van de NVAO kwam vlak voor de zomervakantie 2005. Ruim anderhalf jaar dus. Hogeschoolbreed betekende dit dat er veertien medewerkers fulltime gedurende ongeveer anderhalf jaar met accreditatie bezig waren. 'De balans is te veel doorgeslagen in de richting van het afleggen van verantwoording', vindt Van der Moolen. Dat is Herman Veenema, secretaris van het college van bestuur niet helemaal met hem eens. 'Het afleggen van verantwoording is het logische gevolg van het afstand nemen door de overheid. Dat neemt niet weg dat het handiger en goedkoper kan. Deze tijdsinzet, en dus ook de hoogte van de kosten, ontstond mede door het tegelijkertijd laten accrediteren van zoveel opleidingen, die elk apart werden behandeld. Op dit moment

werkt men op landelijk niveau aan het efficiënter inrichten van het proces. Accreditatie zal per opleiding blijven gebeuren, maar door het organiseren van gemeenschappelijke activiteiten kunnen zoveel mogelijk dubblures worden vermeden. Ik verwacht dan ook dat de kosten in de loop van de tijd wel wat minder zullen worden.' Vergeleken met het systeem van visitatie vindt Veenema de accreditatie inhoudelijk een verbetering. 'De boel is er minder vrijblijvend door geworden. Bij een negatieve visitatie had je nog verschillende herkansingen om de zaken te herstellen. Het is een voordeel dat onderwerpen in het accreditatieproces hard gemaakt moeten worden. Steeds komt de vraag op tafel: 'Is dat wel zo?' en 'Laat dat dan maar zien'. Lastig, maar dit verkleint het risico van willekeur en komt de kwaliteit van het onderwijs ten goede.'

Op dit moment zijn alle gevisiteerde HR-opleidingen ook geaccrediteerd: opleidingen van de clusters ism, rbs, hlo/ct, ribacs, management, rivio en p&s. 'Vooraf waren de

opleidingen niet blij met het nieuwe systeem: veel te bureaucratisch en een administratieve last', aldus Neger. 'Veel beleid is ook pas zo'n drie maanden voor de visitatie geformuleerd. De opleidingen zijn hierin veel te sloom geweest. Maar achteraf was een aantal clusters ook tevreden. Het is goed om alle facetten van de opleiding onder de loep te nemen. Het is nu natuurlijk de bedoeling om deze werkwijze gaande te houden tot de volgende visitatie.' Wijnen-Meijer benadrukt dit: 'We gaan er alles aan doen om de kwaliteitsbewaking in die zes jaar up-to-date te houden zodat je niet na die zes jaar weer helemaal opnieuw moet beginnen.'

'Studenten kunnen er zeker van zijn dat er hard wordt gewerkt aan de kwaliteit van het onderwijs'

Stage in Ghana 'Mezelf staande houden was BEST MOEILIK'

Als aankomend hulpverlener biedt de Rotterdamse regio vele mogelijkheden. Aan sph'er Anne Rosendaal zijn ze echter niet besteed; zij gebruikte haar derdejaars stage om zich in een andere cultuur te storten. Het werd Ghana, docent Jos Groenendijk begeleidde haar per e-mail.

Na de havo deed Anne Rosendaal al vier maanden vrijwilligerswerk in Guatemala, maar ditmaal wilde ze naar Afrika. In Ghana werkte ze onder andere in een kindertehuis en in hoofdstad Accra bij een opvangcentrum voor straatmeisjes. Anne: 'Daar zaten zwangere meisjes van dertien jaar. Heel heftig om te zien dat ze in die situatie zitten, maar vooral heftig dat niemand naar ze omkeek. Hier in Nederland is altijd nog wel hulp te bedenken maar daar was nauwelijks iets. Verder vielen me de cultuurverschillen op. In de eerste maanden woonde ik bij een islamitisch gastgezin. Daar leerde ik dat ik met mijn rechterhand moest eten, want de linkerhand is voor de wc. In het begin deed ik dat verkeerd en daar werd dan hard om gelachen. Toen ik net aankwam, was ik wel van slag. Alles is anders, je lieve mensen

zijn ver weg en ik zag alleen maar donkere mensen. Mezelf staande houden was best moeilijk en ik heb heus momenten gehad dat ik dacht: Ik wil nu naar huis.'

Jos: 'Je vertelde ook dat je totaal verbijsterd was toen het kindertehuis speelgoed kreeg dat de volgende dag alweer weg was. Meegenomen door het personeel voor hun eigen kinderen.'

Anne: 'Ja, daar schrok ik van. Achteraf begreep ik het beter en zag ik in dat de vrouwen met wie ik werkte zelf ook niks hebben. Ik heb er wel iets van gezegd, maar dat was niet makkelijk. Op een gegeven moment heb ik zelf wat speelgoed gekocht.'

Jos: 'Ik vind het hartstikke goed dat studenten zulke stages doen. Het is echt wat anders dan er als backpacker naartoe gaan. Als je er gaat werken, ervaar je pas hoe de cultuur in elkaar steekt. Studenten die dit willen, mogen we daarom best een extra duwtje geven. Daar moeten wij als cluster nog beter in worden. Wel is het goed dat ze zulke stages zelf moeten regelen; dan weet je dat ze echt gemotiveerd zijn.'

fotos: Leven Willemse

Anne: 'Mijn tip aan anderen is dat je lang van tevoren met voorbereiden moet beginnen. In mijn eerste jaar wist ik al dat ik dit wilde en in het begin van het tweede jaar ben ik er echt mee aan de slag gegaan. Het gaat niet alleen om de inenting, maar je moet ook met mensen praten, boeken lezen en bedenken met wat voor beeld je ernaartoe gaat. En dus niet van: "Ik ga naar Ghana om de boel even te veranderen." Maar je moet wel gewoon lekker gaan. Na mijn sph-opleiding ga ik om me heen kijken voor andere projecten. Daarbij wil ik ook weten naar wat voor soort mensen *War Child* en *Artsen Zonder Grenzen* op zoek zijn.'

Jos: 'Zulke buitenlandervaringen zijn ook van belang voor de HR en voor Rotterdam. Het is goed dat studenten gaan kijken in de oorspronkelijke culturen van onze multiculturele samenleving. Dat geldt dus ook voor studenten die stages lopen in Turkije, Marokko, Suriname en de Antillen. Zij nemen belangrijke ervaringen mee voor de problematiek waar we hier mee te maken hebben.'

JvN

TOT 1994: WILLEM DE KOONING ACADEMIE NU: EIGENAAR DESIGNER KLEDINGZAKEN WENDELA VAN DIJK

Haar ouders vonden het maar niks dat ze naar die 'knutselclub' wilde, maar Wendela van Dijk (35) ging toch naar de kunstacademie en is nu succesvol ontwerper en eigenaar van twee kledingzaken. 'De kunstacademie heeft mijn kijk op dingen veranderd en me zelfverzekerd gemaakt.'

Het is voor iemand met wis- en natuurkunde in het vakkenpakket niet de meest logische stap om de creatieve hoek te kiezen. 'Ik heb altijd gedacht dat ik eerst vwo zou doen en daarna medicijnen zou gaan studeren. Toen ik een meisje tegenkwam dat kunstacademie deed, werd ik enthousiast van haar verhaal.' Haar ouders konden het niet waarderen maar Van Dijk was vastbesloten. In 1989 begon ze aan de Willem de Kooning Academie, richting mode. 'Dan deed ik in ieder geval nog iets waar ik geld mee zou kunnen

verdienen, was de gedachte.' Van Dijk is lyrisch over haar studietijd. 'Het was een inspirerende periode. Ik had geweldige docenten die hun best deden om ons te motiveren. Eén docent heeft mij geleerd om echt te houden van tekenen, je hart erin te verliezen zodanig dat je de hele nacht door kan gaan.'

In 1994 studeerde Van Dijk af. Ze won een aantal prijzen met haar afstudeercollectie ('Daardoor zagen mijn ouders ook in dat ik op mijn plek zat') maar besloot dat ze geen zelfstandig ontwerper wilde worden. 'Ik werk graag in een team. Ik ben stage gaan

lopen bij een Japans bedrijf in Parijs. In die tijd kwam een vriendin van mij weleens logeren als ze hier inkopen deed voor haar winkel. Ze zocht een pand in Rotterdam en toen ik wat voor haar had gevonden, wilde ze het uiteindelijk niet. Dus besloot ik na een tijdje dat ik zelf maar een winkel ging beginnen.' In 1996 opende VanDijk Fashion op de Van Oldebarneveltstraat, twee jaar geleden kwam er in diezelfde straat een tweede filiaal bij. 'In het begin vond ik het helemaal niks, zeven dagen per week die verplichte sociale contacten met klanten. Ik had ook moeite met alle administratieve rompslomp. Ik wist echt niet waar ik aan was begonnen. Inmiddels heb ik veertien mensen in dienst en hoef ik gelukkig zelf niet meer die vreselijke personeelsadministratie te doen!'

Van Dijk kiest alles wat in de winkels hangt zelf uit. 'We hebben de allerduurste, maar ook betaal-

bare merken. Het prijsverschil is enorm, dat zie je nergens anders. Dat komt omdat ik vind dat 'goedkope' T-shirts van Diesel kwalitatief ontzettend goed zijn maar voor colberts of pantalons kies ik voor de duurdere, exclusieve merken als Isabelle Marant of Helmut Lang.' Van Dijk ontwerpt ook zelf kleding, 'maar dat is meer een hobby, ik teken alleen en laat de rest aan andere mensen over.'

SaS

Tip: Docenten, passie voor je vak werkt door in je studenten!

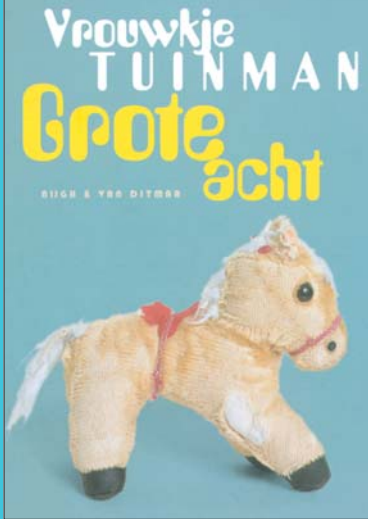

Wallace & Gromit geniaal als vanouds *****

Uitvinder en kaasliefhedder Wallace en zijn slimme hond Gromit hebben in het verleden al twee Oscars in de wacht gesleept met de korte films *The wrong trousers* en *A close shave*. Na het succes van de animatiefilm *Chicken run* heeft productiebedrijf Aardman het duo weer tot leven gewekt in hun eerste lange film: *Wallace & Gromit: The curse of the were-rabbit*.

De manier waarop de film is gemaakt, is werkelijk geniaal. In de wereld van Wallace en Gromit is over het kleinste detail nagedacht, in elke scène zit wel een hilarische vondst en de decors en figuurtjes zien er fantastisch uit. Wallace, Gromit en hun dorpsgenoten zijn in werkelijkheid miniatuur kleipoppen die door de mensen van Aardman met engelengeduld leven in wordt geblazen door ze per filmbeeldje weer in een andere stand te zetten. Een tijdrovende manier van animatie maken, er komt geen computer aan te pas. Maar wat een geweldig resultaat, wat een fijne film. Het Engelse plattelandsdorpje waar Wallace en Gromit wonen, is in rep en roer. De jaarlijkse *Giant vegetable competition* is in aantocht en alle inwoners koesteren hun uit de kluiten gewassen pompoenen, wortels en courgettes alsof hun leven ervan afhangt. Wallace en Gromit beschermen de groenten van hun burens tegen hongerige konijnen middels een ingenieus alarmsysteem. Maar wat te doen met de gevangen diertjes? Hun problemen worden alleen maar groter als er een reuzenkoniijn met de eetlust van een wolf in de groentetuintjes van de buurt huishoudt. Gaat dat zien! (Maar wel in de Engelse versie natuurlijk, de geweldige woordgrapjes wil je π niet missen.)

SaS

Mager debuut van Vrouwkje Tuinman *****

'Ik heb veel boeken gelezen waarbij de uitgever op een gegeven moment gezegd lijkt te hebben: 'Als je nu een personage zus en een zijlijntje zo doet, heb je een leuk plot.' Dat vind ik moeizaam en jammer, want een plot is helemaal niet nodig. In mijn roman *Grote Acht* gebeurt bijvoorbeeld waanzinnig weinig.' Aldus sprak Vrouwkje Tuinman. De dichteres slaat hier de spijker op zijn kop wat betreft haar debuutroman. Maar of dit een verdienste is, is maar de vraag. Net zoals een gedicht vaak meer probeert een gevoel op te roepen dan een verhaal met kop en staart te vertellen, zo moet het boek van Tuinman het ook meer hebben

van associaties en emoties dan van opbouw of een spanningsboog. En dan kun je dus heel artistiek verantwoord zeggen dat een boek geen plot hoeft te hebben, en dat het juist heel interessant is om zo'n minimalistische roman te lezen waarin 'waanzinnig weinig' gebeurt, maar dat is maar ten dele waar. Een boek waarin weinig gebeurt kán heel interessant zijn, mits de auteur zijn hoofdpersoon enorme diepgang meegeeft, bepaalde filosofische inzichten op een inspirerende manier op papier zet of iets dergelijks. Als dit allemaal niet het geval is, komt 'waanzinnig weinig' toch al gauw over als 'nogal gemakzuchtig'. *Grote Acht* gaat over het trieste leven van een anoniem meisje en de relatie met haar verknipte vader. Het verhaal gaat heen en weer tussen verschillende leeftijden en dus levensfasen van het meisje, hoewel ze als zestienjarige net zo naïef en wereldvreemd overkomt als toen ze nog maar negen was. De situatie met haar vader is zo ziekelijk en haar houding hierin zo hemeltergend passief, dat je aan het eind van het verhaal denkt: 'Laat dat mens nou eindelijk eens haar mond opendoen! Laat er eens wat gebeuren!' Maar er gebeurt niks. Dat frustrert. Maar misschien was dat dan juist weer de bedoeling.

SaS

Soulvol *****

Onlangs werd een jarenlange trend ruw afgebroken: Voor het eerst sinds jaren werden de belangrijkste MTV Awards niet gewonnen door artiesten uit de hoek van R&B, rap of hiphop. Green Day en Kelly Clarkson kaapten de belangrijkste astronautenbeeldjes weg voor de neus van onder andere Snoop Dogg. Toch was er één rapper die wel gelauwerd werd: Kanye West mocht de trofee voor beste video van een mannelijke artiest ophalen.

West is dan ook niet zomaar een artiest, hij wordt gezien als de belangrijkste vernieuwer van de rapmuziek van de laatste jaren. Belangrijkste verschil met generatiegenoten als The Neptunes is dat West in zijn producties ook teruggrijpt naar obscure platen van vaak vergeten soulartiesten. Tegelijkertijd zorgt hij ervoor dat de muziek van Shirley Bassey zijn campgehalte verliest en opeens weer als cool wordt gezien. Vandaar dat artiesten in de rij staan om hun plaat door hem geproduceerd te krijgen.

Er is dan ook lang uitgekeken naar de nieuwe cd *Late registration*. De single *Diamonds from Sierra Leone*, een aanklacht tegen de 'bloeddiamanten' uit dit Afrikaanse land, beloofde al veel goeds. De gehele cd ademt een soulvolle sfeer uit, die we herkennen van het eveneens door West geproduceerde album van John Legend. Bijgestaan door bekende collega's als laatstgenoemde, maar ook Brandy, The Game en Jay Z., weet West een dijk van een plaat neer te zetten. Volgend jaar zit West gegarandeerd weer voorin bij de MTV Awards.

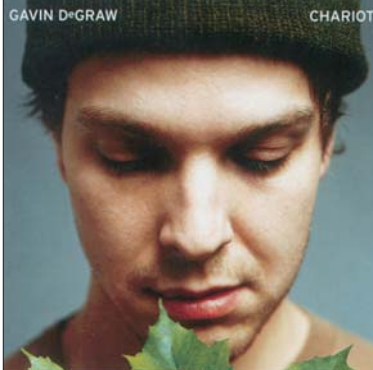
MS

De rauwe wereld van DeGraw

Jaarlijks proberen honderdduizenden muzikanten het ultieme doel te halen: beroemd worden en miljoenen cd's verkopen. Gavin DeGraw is een van de weinigen die het is gelukt, maar hij is er niet onverdeeld gelukkig mee. Hij mag dan een blijmoedig mens zijn, het succes is wat hem betreft te snel

foto: Ronald van den Heerik

gekomen. De teksten op zijn succesalbum *Chariot* getuigen van een mens die met beide benen op de grond staat. Dit betekent niet dat hij pijnlijke onderwerpen mijdt. In zijn bekendste song *I don't wanna be* geeft hij heel duidelijk aan trots te zijn op zijn afkomst en het beroep van zijn moeder, ontwenningsspecialist. Het wekt dan ook geen verbazing dat hij in *Chemical party* aangeeft geen problemen te hebben met een flinke borrel, maar zijn afkeer van andere drugs duidelijk laat merken. DeGraw toont een rauw beeld van het land waarin hij opgroeit, zonder door te schieten naar preken. Wat dat betreft schiet de naam Billy Joel te binnen die, met name in zijn beginperiode, de oostkust van de Verenigde Staten een spiegel voorhield. Ondanks de sterke songteksten klinkt *Chariot* af en toe erg afgeproduceerd. Dat vond DeGraw ook en vandaar dat hij nu ook een stripped-versie heeft toegevoegd. Als bonustrack heeft hij de Sam Cooke-klassieker *Change is gonna come* opgenomen, die hij geheel in zijn waarde laat. DeGraw zou weleens een grote kunnen worden.

MS

Recensie site Hogeschool Rotterdam *****

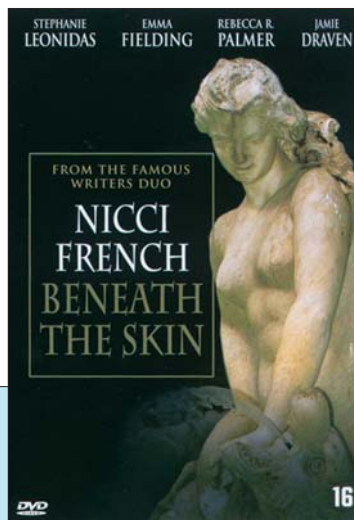
Een nieuw collegejaar, een nieuwe site. Dat moet de Hogeschool Rotterdam hebben gedacht, dus lanceerden ze begin september een opgefriste website. De eerste gok is dan www.hogeschoolrotterdam.nl. Mis! Deze url leidt nog steeds niet naar de hogeschool, maar naar een reclamesite. Die domeinnaam moet de hogeschool toch eens terug zien te kapen.

Het uiterlijk van de hogeschoolsite is niet alleen aangepast, de site is voortaan gesplitst in een openbaar deel en een intranet. Het openbare deel is nu een stuk overzichtelijker. Aankomend studenten verdwalen niet meer in een woud van vage, irrelevante, links. Studenten en medewerkers van de hogeschool vinden hun pagina's door in te loggen op het intranet.

Een pratende sok onthult de naam van het intranet: Hint. De navigatie op intranet is wat verwarrend: bovenaan in de gele balk kan geklikt worden op 'mail'. Dan verschijnt een witte pagina met het woord 'mail'. Verder klikken kan niet, daar stopt het. Nadere inspectie leert dat in de blauwe balk links een menuutje is opengerold waarin gekozen kan worden voor Groupwise en Emailzoeksysteem. Groupwise? De gebruiker moet maar net weten dat daaronder de toegang staat tot webmail. En die link naar webmail staat weer verborgen onder een heel verhaal over mailveranderingen die in 2003 al plaatsvonden. Een klik op de pratende sok leert dat een aantal zaken nog aangepast moet worden, over een tijdje werkt intranet pas honderd procent. De vernieuwde site wint het alvast van de oude versie, de navigatie is nog niet ideaal, maar alle pagina's en links zijn nu een stuk duidelijker en logischer geordend.

Het vertrouwde forum op de voorpagina is gebleven. Een pluspunt voor de site vanwege de informatieve en de humoristische waarde. Studenten verkopen daar hun oude boeken, aankomend eerstejaars leren elkaar vast kennen en 'boy' probeert uit te vinden op welke locatie de mooiste meiden rondlopen.

MLT

Beter op papier *****

De boeken van Nicci French zijn in Nederland mateloos populair. In eerste instantie presenteerde Nicci Gerard zich als soloschrijfster, maar al snel bleek dat haar echtgenoot Sean French en zij een tandem vormen. Wellicht dat dit verklaart dat psychologische thrillers zowel een vrouwelijk als mannelijk publiek trekken. Het verfilmen van deze boeken lijkt echter geen eenvoudige karwei te zijn. In de boeken worden de karakters langzaam opgebouwd en wordt een web van intriges en onverwachte ontwikkelingen geweven. Toen enige jaren geleden in Hollywood het idee werd opgevat om het boek *Killing me softly* geschikt te maken voor het witte doek, waren de verwachtingen hooggespannen. Het resultaat was echter een zeer tegenvallend spanningloos vehikel om de sterstatus van Heather Graham en Joseph Fiennes op te krikken. De verhaallijnen van Nicci French lenen zich beter voor de KRO-detective-formule, zoals ook al gebleken is met de boeken van Elizabeth George. *Beneath the Skin* is dan ook opgenomen voor de Engelse commerciële televisie en kent een cast met acteurs die met name bekend zijn van typisch Britse films als *Secrets and Lies* en *Billy Elliot*. Het verhaal van een vrouw die gestalked wordt door een onbekende man en erachter komt dat zij niet de enige is, is bekwaam geregisseerd en vakkundig opgebouwd. Helaas wordt het spanningsniveau van het boek zelden gehaald, wat wellicht tot de conclusie moet leiden dat niet alles op papier even makkelijk te visualiseren is.

MS

recensies

重患萍 中醫樂 美谷中心 H.P.DONG ACUPUNCTUUR & CHINESE GENEESKUNDE

China is booming, China is hot. Wie het nieuws een beetje volgt, weet van de opmars van het Aziatische wereldrijk. Ook in Nederland en dat gaat veel verder dan babi pangang bij de afhaalchinees om de hoek. *Profielen* wandelde een middag door Rotterdams Chinatown.

Rotterdams Chinatown strekt zich uit over het oostelijk deel van de West-Kruiskade, inclusief een stukje Westersingel en Kruisplein.

Prijzen

Coco's Zoete Broodje bij St. Anny Food: 80 cent
Zakje zuurtjes bij Shang Hai: 75 cent
Goudvis bij Toko Cheung Kong: 1 euro
Koe Loe Yuk bij Kiem Foei: 9,20 euro

Tip

Probeer eens de koek en gebak van St. Anny Food. Verrassend lekker.

Op weg naar de West-Kruiskade kom ik in de Gouvernestraat bij toeval bij de Chinese Culturele Vereniging. 'Hier is entertainment', vertelt een meisje dat aan de Rotterdam Business School studeert. Achterin het gebouw zie ik wat ze bedoelt: twee kinderen doen er een computerspelletje en vier Chinezen op leeftijd (drie mannen bij wie een sigaret uit de mond hangt en een vrouw) doen een spel dat op het eerste gezicht op rummicub lijkt. 'Opaatjes en omaatjes die niet meer werken, spelen hier mahjong', verklaart de man die

de scepter zwaait. Van het in China populaire spel met blokjes en dobbelstenen begrijp ik niks. Gefascineerd kijk ik naar de automatische speeltafel die de blokjes zelf husselt en er rijtjes van maakt. De beheerder wil heel graag kwijt dat dit onlangs opgestarte buurthuis een achterliggend doel heeft. 'Veel Chinese mensen gaan naar het casino', vertelt de man terwijl hij met handen en gezicht zijn afkeuring laat zien. 'Dat is heel slecht, daar raken ze al hun centjes kwijt. Dit hier is veel beter.' Voor een tussendoor-broodje stap ik op de West-Kruiskade St. Anny Food binnen. Of het typisch Chinees is weet ik niet, lekker en zoet is Coco's Zoete Broodje wel. Aan de overkant zit, tussen het Surinaamse Tokokondreman en Bar Bodega Talk of the Town, Supermarkt Shang Hai. Naast vele soorten thee en noodles valt mijn oog op een zakje gedroogde hoanthy wortel. 'Nee, dat is niet om op te eten maar om vlees een smaak te geven', legt de

verkoopster uit. Nederlanders komen hier vooral voor sambal, vertelt ze. Zelf koop ik een zakje Yake-zuurtjes met mintsmaak.

levende vissen in de super

Toko Cheung Kong is veel groter. Elke hoek kent hier een andere geur, van kruiden via wierook tot de levende vissen achterin de zaak. Voor een euro heb je een goudvisje, terwijl de joekels van bijna een halve meter per kilo gaan. Cheung Kong is ook bij uitstek de zaak om niet al te duur aardewerk servies aan te schaffen. Duurdere en vooral kitscherige cadeaus vind je bij The Gift House waar ze cd's verkopen en heel veel pluche beesten en poppen. Met of zonder spleetogen. Ik schrik van de prijs van een vriendelijk ogende leeuwachtige knuffel. Voor het beest dat z'n

Nassûh!

Profielen eet bij snackbars, loempiatenten, boterhamexpressen en aanverwanten rond de locaties van de HR. Deze keer: Broodje Snor.

Aziaat is te bekennen. De buurvrouw is wel Chinees. Met twee brieven in de hand loopt ze naar binnen om wat tegen een van de personeelsleden te schreeuwen. Met het afhaalpubliek en families die alleen maar iets komen drinken, is het hier sowieso rumoerig. Dat laat onverlet dat ik geniet van mijn maaltijd die er, met een blikje cola, eenvoudig uitziet maar erg lekker is. Buiten is het ondertussen zeven uur en al erg rustig. Zelfs de rolluiken van de videotheek zijn al naar beneden. Door de ramen van andere eetgelegenheden kijk ik wat ik gemist heb. Bij Fastfoodzaak Yang Sweetie zitten Aziaten en eten ze met stokjes en in de grotere restaurants is het (nog) niet al te druk. Geliefd bij Chinezen is Grand Palace (naast het Doelencafé), bekend om de dim sum en wel lekker druk, op z'n Chinees.

JvN

geen bier

Zes uur. Tijd om wat te eten. Bij Fastfoodcentre Kiem Foei tegenover Nighttown is het druk. Het eten zal er dus wel goed en/of goedkoop zijn. Ik bestel Koe Loe Yuk, kip in deegballetjes met rijst, en vraag of ze bier hebben. 'Neehee', antwoordt de bediende resoluut en bijna afkeurend. Pas als ik zit, merk ik dat aan de zes formicatafeltjes in dit eenvoudig ingerichte eethuisje geen enkele

Waar Oostplein 225, in het verlengde van de Blaak een hele reeks, van Broodje Watersnood tot Broodje MP3man.NL

Prijzen zacht broodje: vanaf € 1,80
speciaal broodje: van € 2,75 tot € 3,50
blikje fris: € 1,50

Open ma t/m do van 11:00 tot 02:00 uur
vri en za van 11:00 tot 03:00 uur
zo van 12:00 tot 19:00 uur

Kwaliteit Gewoon!!! Het lekkerste broodje.

'Al sinds '93 zit Broodje Snor hier op de dijk', vertelt Inez Kloosterman met gepaste trots, 'en in al die jaren is er niks veranderd, alleen het aantal broodjes op de kaart.' Nog steeds staat ze elk moment van de dag verse pistoletjes te bakken, want ouwe harde broodjes worden er al genoeg verkocht in Rotterdam. Wie 's nachts na een avondje stappen bij Broodje Snor naar binnen loopt, heeft grote kans dat hij een paar minuten zal moeten wachten tot de broodjes uit de oven zijn. 'Want vers staat bij mij hoog in het vaandel. Van de broodjes tot de tonijnsalade die ik nu net aan het maken ben, alles wordt iedere dag vers ingekocht en voorbereid', aldus Inez.

Dan over naar het broodje. Ondanks de verleiding van namen

als 'Broodje Ontspoord' en 'Hemelwater' kies ik voor de naamgever: een 'Broodje Snor', met gerookte kip, eiersalade, komkommer en sla. Binnen een paar minuten krijg ik mijn Snor voorgeschoteld: zo hoort een broodje te zijn! Rijkelijk belegd, maar niet zo dat alles er uitvalt als je 'm oppakt. Een warm pistoletje dat knapperig is zonder hard te zijn. Verse ijsbergsla met zelfgemaakte (géén Johma) eiersalade en lekkere, frisse komkommer. Tussendoor toont Inez nog even haar belangstelling voor mij en mijn broodje en jaagt een onopgemerkte vlieg weg van mijn tafeltje. Geen wonder dat *Quote* Broodje Snor uitriep tot één van de beste broodjeszaken van Nederland, dit is een topper! Lekker eten in een leuke sfeer, kortom: dat zit wel...

RJ

Tot en met 30 september Europa Festival, Scandinavië +

Als onderdeel van de opening van het culturele seizoen in Rotterdam wordt in Lantaren/Venster, Rotown en de Laurenskerk een bijzonder programma gepresenteerd van ruim zeventig filmtitels, twintig concerten, actuele muziek en moderne dans uit Denemarken, Finland, Noorwegen, IJsland en Zweden. Het festival wordt omlijst door dj's, inleidingen, talkshows, lezingen etc.
www.lantaren-venster.nl of
www.europafestival.com.

30 september Dizkuzz paneldiscussie

Behalve voor een drankje en een dansje kan je in Nighttown ook terecht voor een goed gesprek. Of beter gezegd: een goede discussie. Op het podium een panel van deskundigen uit de muziekbranche. Stelling van de avond: Hoe kom ik op het podium? Dus als je al jaren droomt van je grote doorbraak, maar op de een of andere manier toch nog steeds op kinderpartijtjes zingt, kan je hier vragen wat je al die tijd fout (of misschien juist goed) doet. Panelleden: Marc Nolte (gitarist Face Tomorrow), Jacco van Lanen (boek), Joey Ruchtie (programmeur Vera) en Karen Proeme (artistiek directeur Metropolis Festival). www.dizkuzz.nl

1 oktober t/m 15 januari Charlie Chaplin

De bekendste en misschien zelfs beste filmkomeek ooit schittert als vanouds in deze groots opgezette familietentoonstelling. Uiteraard ontbreken klassiekers als *The Great Dictator* en *Modern Times* niet, maar er zijn ook pas ontdekte privé-films en unieke persoonlijke documenten van Chaplin te zien. Naast het bekende beeld van Chaplin als acteur komt uit de tentoonstelling het beeld van de man achter de schermen naar voren. Je ziet hem nauwgezet zijn teksten (!) repeteren en sleutelen aan zijn mimiek om zijn personage te perfectioneren.
www.kunsthal.nl

4 oktober The Dubliners, 40 years and on

The Dubliners, reeds opgericht in 1962, staan aan de wieg van moderne folkbands als Dropkick Murphy's en Flogging Molly. Hun Ierse afkomst verradt zich niet alleen in het accent van zangers Eamonn Campbell en Sean Cannon, maar ook in het instrumentarium van de vitale zestigers: slechts banjo, viool en wat gitaren. Hun soms pgewekte, soms neerslachtige levensliederen laten je denken dat je in een smoezelige Ierse pub beland bent waar de 'pints' Guinness rijkelijk vloeien. www.doelen.nl

Tot en met 9 oktober Zonder Label

Kunstenaars Nadia van Luijk en Merel van der Weij nodigen veertien kunstenaars en modevormgevers uit voor hun groeps-tentoonstelling Zonder Label. Resultaat: een kruisbestuiving tussen mode en beeldende kunst. Vanuit beide vakgebieden laten de exposanten onder meer zien hoe kleding een identiteit verschaft, maar het blijft een maskerade. Zonder Label doet verslag van een verschijnsel, zonder er een 'goed' of 'slecht' op te plakken. Een aantal kledingstukken is te koop in de Creaboutique die zich ook in het CBK-gebouw bevindt. www.cbk-rotterdam.nl

Vanaf 8 oktober Prikkels: pijn en pret

Je mond branden, een koude duik nemen, je knie stoten of klaar-komen. Allemaal werk voor je zenuwen, maar hoe werkt dat nou eigenlijk? Waarom heeft de één een hogere pijngrens dan de ander? Zijn al die prikkels alleen maar lastig of ook nog ergens goed voor? Zoek het uit op de publieksmanifestatie van het Erasmus Medisch Centrum, met onder meer anatomische lessen (operaties die live te volgen zijn), laboratoriumdemonstraties, rondleidingen en lezingen. Eigenlijk bedoeld om jongeren te enthousiasmeren voor (bio)medisch wetenschappelijk onderzoek, maar zo ook leuk.
www.erasmusmc.nl

CLUP ACT: Urban Culture on Stage

Wereldwijd maken steeds meer rappers, *poets*, dansers, vj's en dj's de stap van de straat of clubs naar de theaters. Lantaren/Venster is zo'n theater waar maandelijks onder de noemer clup ACT performers uit binnen- en buitenland te gast zijn met voorstellingen, previews van voorstellingen en video's. Speciaal voor deze derde editie van clup ACT presenteert *spoken word artist*, tekstschrijver, acteur en danser Marc Bamuthi Joseph *Spoken World*. Marc Bamuthi Joseph is internationaal gezien een van de belangrijkste hiphoptheater-artiesten van dit moment. Hij gebruikt theater, West-Afrikaanse dans en tapdans, *spoken word*, *poetry* en live muziek om de grenzen van traditionele hiphop te verleggen. Bamuthi is een geboren performer die sinds zijn vijfde op het toneel staat. Als *twentysomething* vertrok hij naar San Fransisco, de arena van *spoken word* en *performance poetry*, waar hij als artiest volgroeide. Hij ontving diverse *spoken word* awards en kreeg (inter)nationale bekendheid als ster in Russell Simmons' Def Poetry Jam.
Zin om te gaan? Loop dan langs bij het Studenten Uitburo en koop je kaarten!

Vrijdag 28 oktober, v.a. 21.00 uur
Clup ACT

Lantaren/Venster
€ 10,- incl. v.v.k.
www.studentenuitburo.nl

adressen opleidingen

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41 / fax (010) 241 42 11
www.hro.nl

Academieplein (algemeen)

- Instituut voor Service Management
- Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedenbouw (RIBACS)
- Techniek en Engineering
- Laboratoriumopleidingen

G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
telefoon (010) 241 48 41 / fax (010) 241 48 02

Kralingse Zoom

- Opleiding personeel & arbeid
- Rotterdam Business School
- Economische Opleidingen (HES)
- Transfergroep Rotterdam (TR)
- Graduate Department

Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
telefoon (010) 453 62 00 / fax (010) 452 70 51
telefoon TR (010) 453 60 60 / fax (010) 453 60 61

Museumpark

- Lerarenopleiding pabo
- Gezondheidszorgopleidingen
- Gedrag en maatschappij opleidingen
- Rotterdams Instituut voor Informatica Opleidingen (RIVIO)

Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41 / fax (010) 241 42 11

Lloydstraat

- Hogeschool voor de Zeevaart (MAROF)
- Lloydstraat 300, 3024 EA Rotterdam
telefoon (010) 448 64 00

Wijnhaven/Blaak

- Lerarenopleiding VO/BVE (Voortgezet Onderwijs/Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie)

Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
telefoon (010) 241 47 47 / fax (010) 241 47 01

- Willem de Kooning Academie

- Art, media & design

Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
telefoon (010) 241 47 50 / fax (010) 241 47 51

Kubus

- Art, media & design/Lerarenopleiding
- Overblaak 85-87, 3011 MH Rotterdam
telefoon (010) 241 41 51 / fax (010) 241 41 52

Regiolocaties

- Pabo

Achterom 100, 3311 KB Dordrecht
telefoon (078) 617 35 11

Assessment Centre

Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving:
010-241 42 00, Museumpark MH 02.212
Open: 8.00-16.30
Bureau hogeschoolbreed keuzeonderwijs:
010-241 45 22, Museumpark MH 02.212,
mipsmaster@hro.nl
Bureau Instroom: 010-241 43 37,
Museumpark MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Open: ma/di/do 9.00-17.30,
wo/vr 9.00-17.00, Museumpark,
studievoorzichting@hro.nl

Copysshops Xerox

Kralingse Zoom: 010-453 62 18
Museumpark: 010-241 42 01
Academieplein: 010-241 49 16

Decanen

Academieplein

Henk de Klerk (di/wo/do)
010-241 48 44, kamer B 110
Marie-Enne Brassier (ma/di/do tot 15.00 u)
010-241 48 45, kamer B 102

Museumpark

Theo van der Burg (ma/di/do)
010-241 42 56, kamer ML 1.84
Karin Hillen (tijdelijk afwezig)
010-241 4252
Puck van der Land (wo/vr)
010-241 42 51, kamer ML 1.86

Kralingse Zoom

Puck van der Land (di)
010-453 62 83, kamer 01.230 (route 43)
Jannie Verdonk (wo afwezig)
010-453 62 48, kamer 01.305 (route 43)
Jan van Westrenen (ma/wo/do)
010-453 62 84, kamer 01.307 (route 43)

Wijnhaven/Blaak

Mieke Bos (ma t/m do)
010-241 46 96, kamer 2.125.
Frank Ooms (tijdelijk afwezig)
010-241 47 85, kamer 2.123
Pabo Dordrecht
Puck van der Land (do) afspraak via
010-453 62 83. Spreekuur op locatie.

Digitale decaan

<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>

Helpdesks

Computers

Open: ma t/m do 8.30 tot 16.30, vr tot 16.00
In schoolvakanties gesloten. Tussen 8.30 en 17.00 telefonisch bereikbaar op:

Academieplein, I 302,
010-241 48 23,
helpdesk.fadi-ict.academieplein@hro.nl
Museumpark, MH 01.121,
010-241 44 11,
helpdesk.fadi-ict.museumpark@hro.nl

Wijnhaven/Blaak, kamer 03,
010-241 47 07,
helpdesk.fadi-ict.wijnhaven@hro.nl
Kralingse Zoom, K.01.425 (route 43),
010-453 62 57, ma t/m do 8.00-22.00, vr
8.00-16.30,
helpdesk-ict-kralingsezoom@hro.nl

Dyslexie

Contactpersoon: Nel Hofmeester
Academieplein B 1.08
Afspraken voor di of do:
010-241 49 82 / 46 81
p.m.hofmeester@hro.nl

Logopedie

Contactpersonen: Mieke Bosch en Jeanine Hoogerland
Wijnhaven 61, cluster lerarenopleiding
VO/BVE, 010-241 46 80
Nederlands als tweede taal
Taalsprekuren
Academieplein
Afspraak maken met mw Chris Pleisner,
c.pleisner@hro.nl
Kralingse Zoom
Ma 11.30-12.30, Oost 1230
Museumpark
Ma MH 1.309. Afspraak maken via
b.m.ginkel@hro.nl of h.m.valentin@hro.nl
Wijnhaven
Wordt nader bekendgemaakt

Informatie Beheer Groep (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam
ma t/m vr 9.00-17.00
IB-groep Infolijn 050-599 77 55 (9.00-20.00),
www.ib-groep.nl

International Office

Kralingse Zoom 91, K.Z2.002 (route 101),
010-453 62 95/453 60 05,
fax: 010-453 60 07,
international-office@hro.nl,
www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

Facilitaire dienst

Academieplein 010-241 48 08/48 06

Kralingse Zoom 010-241 62 61 (K.M0305, route 38)

Museumpark 010-241 42 15/42 19

Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Mediatheken

Info op www.hro.nl/mediatheek/

www.mediatheek.hro.nl

Catalogus hogeschoolmediatheken op

<http://Vubissmart.hro.nl>

Academieplein 010-241 48 20

Open: ma/di/do 8.30-21.00,

wo/vr 8.30-17.30

Kralingse Zoom 010-453 62 78

Gebouw II, K.N1.104 (route 77)

Open: ma/di/do 9.30-16.30,

wo 9.30-21.00, vr 9.30-14.30

Museumpark 010-241 43 93

Open: ma t/m do 8.30-21.00 u en

vr 8.30-16.30

Wijnhaven 010-241 47 02 (balie),

010-241 46 54 (werkkamer)

Open: ma/di/do/ 9.00-21.00,

wo/vr 9.00-17.00

Kunstkelder Willem de Kooning Academie

010-241 47 73

Open: ma/di/do 9.00-21.00,

wo/vr 9.00-17.00

Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats

Open: ma t/m do 8.45-16.30,

di 18.00-21.00, do 18.00-22.00;

vr 8.45-14.30

Readershop

Academieplein (2e etage)

Open: ma 9.00-20.00, di 8.30-20.00,

wo 8.30-17.00, do 8.30-19.00,

vr 10.00-14.00

Gesloten ma/di/do 13.00-13.30 en

18.00-18.30, wo 13.00-13.30

Kralingse Zoom (passage M0.308, route 35)

Open: ma t/m vr 9.00-17.00

Museumpark

Open regulier: ma/do 10.00-12.30,

13.00-15.00, 17.00-18.30,

di/wo/vr 10.00-12.30, 13.00-15.00.

In 1e kwartaal eerste 2 lesweken hele dag

geopend. In 2e, 3e, 4e kwartaal de eerste

lesweek hele dag geopend.

Wijnhaven (begane grond)

Open: ma 9.00-16.00, di/do 9.00-16.00 en

17.00-19.00.; vr 10.00-15.00. Woensdag

gesloten. Gedurende de eerste twee weken

van elke onderwijsperiode dagelijks open

van 9.00-20.00.

StudieDocumentatiehoek

Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

Info (opleidingen)

Spreekuren bedrijfsarts en bedrijfsverpleegkundige op locatie Museumpark

Om de bereikbaarheid van de bedrijfsarts en arboverpleegkundige te verbeteren hoeven medewerkers, die worden opgeroepen voor een spreekuur bij Maetis arbo, niet meer naar Capelle aan de IJssel maar kunnen voortaan terecht op de 8e etage van de Hoogbouw locatie Museumpark kamer 08.307. Voor telefonisch contact met Maetis of het maken van een afspraak belt u met de teamsecretaresse Reshma Ramlal in Capelle aan de IJssel 010-498 14 81.

Decanen wisselen van locatie

Met ingang van het nieuwe studiejaar zijn de decanen Theo van der Burg, Karin Hillen, Puck van der Land, Henk de Klerk, Marie-Enne Brasser, Frank Ooms en Mieke Bos op een andere locatie werkzaam dan voorheen. Zie voor de details hierboven onder het kopje Decanen.

Bericht voor medewerkers. Houdt je gewicht je bezig?

Het Erasmus MC start in de eerste week van november met een wetenschappelijk onderzoek genaamd 'Voeding In Actie' en is gericht op afvallen en het voorkómen van overgewicht. Voor dit onderzoek zoeken wij deelnemers. Als deelnemer ontvang je een persoonlijk adviesop-maat over je voeding. Bovendien ontvang je een vergoeding in de vorm van cadeaubonnen die op kan lopen tot € 30,-. Eind september vind je de informatiefolder en het inschrijfformulier in je postvak. Als je wilt, kan je je dan opgeven voor deelname. Willemieke Kroeze & Susanne Hafkamp, onderzoekers, afdeling Maatschappelijke Gezondheidszorg. Contact: voedinginactie@erasmusmc.nl.

INGEZONDEN

'Doekle, doe er wat aan!'

Uit de reactie van lector Anneloes van Staa in het artikel vorige maand over het kennis-makingsbezoek blijkt weinig (sociale) intelligentie en organisatiesensitiviteit. Deze lector van kenniskring Transitie in de zorg verwijt de hogeschool 'weinig ondernemend te zijn en te veel aandacht aan onderwijs te besteden'. Ook meent ze dat 'de kwaliteit en het niveau van docenten beter kan en dat ze veel begeleiding nodig hebben'. Nog erger dan dat vindt ze 'het gebrek aan elan en al die vakanties'.

Gelukkig is de nieuwe voorzitter van de HBO-raad beter ingewijd in het hoger beroeps-onderwijs en geeft aan een ander beeld van onze hogeschool te hebben.

Het is onvoorstelbaar hoe een lector (schaal 15?), die vanuit het werkveld wordt aangetrokken om in een dag of hooguit een paar dagen in de week haar kennis en netwerk in te zetten voor een of meerdere clusters, zich zó uitlaat over onze hogeschool en onze docenten. Blijkbaar is ze niet op de hoogte van al jaren draaiende activiteiten zoals mini/junior ondernemingen, GIP-projecten, afstudeeropdrachten etc. op locaties als Kralingse Zoom (voorheen HES), Museumpark, Academieplein en Wijnhaven.

Zonder lectoren hadden wij in de afgelopen twintig jaar bij het bedrijfsleven een prima naam. Voorlopig zijn wij nog niet onder de indruk van de kwaliteit en het niveau van de lectoren en kenniskringen, waar de afgelopen twee jaren veel innovatiegeld is ingepompt. De output op het onderwijs binnen de clusters is bij lange na nog niet zichtbaar en de vraag is wie er met de door haar genoemde sponsorgelden nu werkelijk is gebaat. 'Het onderwijs gaat altijd voor', klaagt onze lector. Wat had ze dan gedacht waar die 'o' in hbo voor staat? Is het zo vreemd dat een hogeschool, die pretendeert onderwijs te geven en daarvoor bekostigd wordt uit de openbare kas, haar gelden primair aan onderwijs ten goede laat komen?

*Anne Marie Willebrands
Voorzitter personeelsgeleding cmr*